

[ע"א:]

וג"כ לוקחת ה"ג מנצפך, והם
המוחזין שבה

מנצפך

וכללותם (ה"ג) שביסוד, הם
המ"ן שבה **ומנצפך** (ביסודה)

(א) ולוקחת הנוק' כ"ב אתוון מז"א (דינים), [שהם ציר
ודלת שביסודה בגי' כ"ב], ובהם נעשו רמ"ח אבריה
אבגדהוזהטיכלמנסעפצקרשת

ומכללותם (כ"ב אתוון)
נעשה כלי יסודה ו

ועתה נעשה החותם הראשון שבה (ביסודה), הנקרא ירושלים

באהבה

כיוון למסור עצמו עק"ה

סקילה	א	א	ולייחדם ע"י	א	יוד ה' וי' ה'	ע"ב
שריפה	ה	ד	ולייחדם ע"י	ה	יוד ה' ואו ה'	ס"ג
הרג	ו	נ	ולייחדם ע"י	ו	יוד הא ואו הא	מ"ה
חנק	ה	י	ולייחדם ע"י	ה	יוד הה וו הה	ב"ן

ולהעלות נשמתו [וחייתו] למ"ן להיכל אהבה דהק"ק (ד) דנוק' דבריאה.

ולברר מהק"ק הגז' מאנ"ך דרפ"ח דאח' ופנים דפנים דפרצוף בינה (לחש)

(חכמה-חזרה) דזו"ן

(במנחה - דכלים אמצעים. בערבית - דכלים חיצונים)

ע"ב דע"ב - מלכות דחסד	מדרגה ז' יוד ה' וי' ה'	בירורי ב"ן דע"י, ואבא זז"א.
ע"ב דס"ג - מלכות דגבורה	מדרגה ה' וז' יוד ה' ואו ה' יוד ה' ואו ה'	בירורי ב"ן דנוק' דעתיק, ואימא, ונוק' דז"א.
ע"ב דמ"ה - מלכות דתנה"י	מדרגה ג' וז' יהוה יוד הא ואו הא	בירורי ב"ן דא"א, ויש"ס, ויעקב.
ע"ב דב"ן - מלכות דמלכות	מדרגה ב' שהיא ד' י' יהו יהו יהוה	בירורי ב"ן, דנוק' דא"א, ותבונה, ורחל.

ולהעלותם עם נשמתו [וחייתו] לזו"ן דאצילות (אבד"ו)

א. עיין בע"ח ח"ב ש' ל"ה פ"ג, ובש' כ"ה דרוש ב' כלל ד' ובשער ההקדמות מודפ' ס"ח ואילך יש"ב.
 ד עי' ענ"ה דף כ"ו סע"ב, הגהת השד"ה אות מ"א. עי' גם דף ל"ב סע"א, השד"ה אות נ"ה.
 וכן, דף כ"ח סע"ב, השד"ה אות מ"ז.

להעלות [ולסלק מתוך ז"א] ב' צלמי המוחין דאחור ופנים (או"א) דאחור די"ס ד[חוי"ב חוי"ג דכתר] (מתוך) חכמה דכתר, [דנה"י] דבינה דז"א. ולהעלותם עם [הבירורים] הנו', עם נשמת יסוד דא"א [שבבינה דז"א], ע"ג רישא דז"א

צלם דיש"ס [עומד] ע"ג רישא דז"א

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְוָד הִי וְיָ הִי

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
יְוָד הִי וְיָ הִי

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְוָד הִי וְיָ הִי

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְוָד הִי וְיָ הִי

אֱוָהוּיְוָהוּ אֱוָהוּיְוָהוּ
יְוָהוּוָהוּ יְוָהוּוָהוּ
יְוָד הִי וְיָ הִי

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְוָד הִי וְיָ הִי

ע"ג כלי בינה דז"א
אֱלֹהִי אֱלֹהִי אֱלֹהִי אֱלֹהִי
אֱלֹהִי אֱלֹהִי אֱלֹהִי אֱלֹהִי
אֱלֹהִי אֱלֹהִי אֱלֹהִי אֱלֹהִי
אֱלֹהִי

ע"ג כלי דעת דז"א
יְוָד הִי וְיָ הִי
יְוָד הִי וְיָ הִי
יְוָד הִי וְיָ הִי

[ע.ב.] ע"ג כלי חכמה דז"א
יְוָד הִי וְיָ הִי
יְהוָה יְהוָה
יְוָד הִי וְיָ הִי

ע"י שע"ר ח"ב ש' קל"ג, בעניין השורשים הנוספים.
ע"י גם באתי לגני ח"א דף צ' ע"ב, בענין כלים וצלמים.
ע"י ענ"ה דף מ"ח ע"א, השד"ה, אות פ"ה, בענין שורשי המוחין שבישסו"ת, ע"ג רישא דז"א.

להמשיך הבינות וגבורות דישסו"ת המלובשים בנה"י דתבונה, עם הנרנח"י, עם המלכויות דכתר די"ס שהם י ריבועים דהויו"ת פשוטות, ד[חו"ב חו"ג דכתר, הנמצאים בתוך שורש ה]חכמה דכתר, [דנה"י] דבינה [שע"ג רישא] דז"א, [ל]תוך לאה ורחל, ויהיו פרצוף אחד (◊)

אֱלֹהִים
יְהוָה

יֵה יהו יהוה

ג' כלי כתר דנוק'

יִוְד יִוְד יִוְד
יִוְד יִוְד יִוְד
יִוְד יִוְד יִוְד

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

יֵה יהו יהוה

מוח בינה

אֱלֹהִים יִוְד
אֱלֹהִים יִוְד
אֱלֹהִים יִוְד
אֱלֹהִים יִוְד

ג' כלי בינה דנוקבא

אֱלֹהִים יִוְד יִוְד יִוְד
אֱלֹהִים יִוְד יִוְד יִוְד
אֱלֹהִים יִוְד יִוְד יִוְד

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

יֵה יהו יהוה

מוח חכמה

יִוְד יִוְד יִוְד
יִוְד יִוְד יִוְד
יִוְד יִוְד יִוְד
יִוְד יִוְד יִוְד

ג' כלי חכמה דנוקבא

יִוְד יִוְד יִוְד
יִוְד יִוְד יִוְד
יִוְד יִוְד יִוְד

◊ עפ"י היר"א ח"א 631, יש להפריד בין הבו"ג לריבועים.

ע"י שע"ר ח"ב ש' קל"ג, בענין השורשים הנוספים, ובעיקר שאלה קמ"ב. רואים כאן ד' שורות מוחין, מכאן נראה שעדיין מכניסים את המוחין של כל ארבעת השורשים בכלים של שורש החכמה דכתר, כפי שכתוב בנה"ש דף ט' סע"ג, וכשיטת השד"ה בברכת אבות. ונראה שהוא הדין גם בתיבות מלך עוזר. כך נראה בעיקר משאלה קמ"ב, אמנם משאלה קל"ג נראה קצת שהמגיה סובר שרק המוחין דשורש החכמה נכנסים בנוק'. אבל המעיין טוב בתשובה יראה שמה שהרב שולל זה שכל שורש יכנס למקומו, בטענה ששאר השורשים דנוק' עדיין בבריאה, אבל זה לא שולל שהמוחין של כל ארבעת השורשים יכנסו בכלים של שורש החכמה, שהרי זה השלמה של הכניסה בנוק', בתיבת באהבה (שם זה מפורש). וכן ע"י עה"ל ח"ג עמוד 59, בסוגיית הכריעות וזקיפות.

[עב:]

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה
אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ

יְיָ יְיָ יְהוָה

גבורות

אֵלֶּךָ הִי וּ
אֵלֶּךָ הָהָה וּ
אֵלֶּךָ הָאָאוּ
אֵלֶּךָ הָהָה וְאֵו

חסדים

אֵלֶּךָ הִי וּ הִי
אֵלֶּךָ הָהָה וּ הָהָה
אֵלֶּךָ הָאָאוּ וּ הָאָאוּ
אֵלֶּךָ הָהָה וְאֵו הָהָה

ג' כלי דעת דנוקבא

יִוְד הָהָה וּ הָהָה

יִוְד, יִוְד הָהָה, יִוְד הָהָה וּ, יִוְד הָהָה וּ הָהָה
יִוְד, יִוְד הָאָאוּ, יִוְד הָאָאוּ וְאֵו, יִוְד הָאָאוּ וְאֵו הָאָאוּ

אֱלֹהִים
יְהוָה
אֱלֹהִים
יְהוָה

יְיָ יְיָ יְהוָה

מוֹחַ בִּינָה

אֵלֶּךָ הִי יִוְד
אֵלֶּךָ הִי יִוְד
אֵלֶּךָ הָאָאוּ יִוְד
אֵלֶּךָ הָהָה יִוְד

ג' כלי גבורה דנוקבא

יְהוָה
אֱלֹהִים
אֲכַדְטָם

אֱלֹהִים
יְהוָה
אֱלֹהִים
יְהוָה

יְיָ יְיָ יְהוָה

מוֹחַ חֲכָמָה

יִוְד הִי וִיו
יִוְד הִי וְאֵו
יִוְד הָאָאוּ וְאֵו
יִוְד הָהָה וּ

ג' כלי חסד דנוקבא

אֵלֶּךָ לְמִדָּה
אֵלֶּךָ, אֵלֶּךָ לְמִדָּה
אֵל

[עג.]

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ

יְיָ יְהוּ יְהוּה

גבורות

אֵלֶּף הִי וו
אֵלֶּף הֵה וו
אֵלֶּף הֶא וו
אֵלֶּף הֵה וָא

חסדים

אֵלֶּף הִי וו הִי
אֵלֶּף הֵה וו הֵה
אֵלֶּף הֶא וו הֶא
אֵלֶּף הֵה וָא הֵה

ג' כלי ת"ת דנוקבא

אֵלֶּף לְמִדַּת הִי יוֹד מִם
צְבֹאוֹת
הַשְּׁתַּפֵּא

אֱלֹהִים
יְהוָה

יְיָ יְהוּ יְהוּה

מוח בינה

אֵלֶּף הִי יוֹד
אֵלֶּף הִי יוֹד
אֵלֶּף הֶא יוֹד
אֵלֶּף הֵה יוֹד

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ

יְיָ יְהוּ יְהוּה

גבורות

אֵלֶּף הִי וו
אֵלֶּף הֵה וו
אֵלֶּף הֶא וו
אֵלֶּף הֵה וָא

חסדים

אֵלֶּף הִי וו הִי
אֵלֶּף הֵה וו הֵה
אֵלֶּף הֶא וו הֶא
אֵלֶּף הֵה וָא הֵה

אֱלֹהִים
יְהוָה

יְיָ יְהוּ יְהוּה

מוח חכמה

יוֹד הִי וִין
יוֹד הִי וָא
יוֹד הֶא וָא
יוֹד הֵה וו

ג' כלי הוד דנוקבא

אֱלֹהִים
א, אֵל, אֵלֵה, אֵלֵהִי, אֵלֵהִים
בְּמוֹכָן

ג' כלי יסוד דנוקבא

שִׁין דְּלֵת יוֹד
שְׁדִי
שִׁ, שְׁד, שְׁדִי

ג' כלי נצח דנוקבא

אֵל
א, אֵל
בִּם

אהיה
יהוה

יה יהו יהוה

ג' כלי מלכות דנוקבא

אלף דלת נוץ יוד
אז
א אד אדנ אדני

וגם לוקחת מ"ן שניים שהם ה"ג
לבחי' מוחין דילה **מנצפ"ך**
ונגמר חותם (השני) היסוד שבה,
הנקרא ציון,

ומכללותם (ה"ג) שביסודה,

והם המ"ן דילה **מנצפ"ך**

ועתה לוקחת כ"ב אתוון אחרים ע"י אימא (ממותקן) [עג:]
שהם דלת וציר ב' [ובהם נעשו רמ"ח אבריה],

אבגדהוזהש"יכלמנסעפצקרשת
אבגדהוזהש"יכלמנסעפצקרשת

ומכללותם (כ"ב אתוון),

נעשה כלי יסודה **א**

וחותם הראשון (ירושלים), שהיה ביסוד, מתפשט במלכות.

ועתה נקראת נערה, כי ה"ג שקבלה ע"י ז"א, שהם ה"פ די"ן, מתמתקין ע"י ה"ג מנצפ"ך
שקבלה ע"י אימא, והם ה' אלפי"ן, ונעשית ה"פ אדני

אדני אדני אדני אדני אדני

להמשיך לנוק' הארת אחורי ה"ס עליונות חב"ד ח"ג דז"א, ובוזה הנערה באה אל פני המלך,
שננסרה ובאה לפני (פנים) ז"א.

להעלות זו"ן לחיק או"א ויקחו המ"ד ומ"ן דאו"א, ועי"ז יחזרו פב"פ ולזווגם זיווג נ"ר

יאהיהיה

יאהלוהים

יאהדונה

ולהמשיך מיסוד דז"א ליסוד דנוק' הרי"ו התחתון ע"ב קד"ם

י, יה, יהו, יהוה

יוד, יוד הה, יוד הה וו, יוד הה וו הה

לכונן כלי היסוד שלה, שהוא ב' צירים וב' דלתות, ונותן לה מ"ה דב"ן (שם ב"ן - תו"ח),

ולהחזיר זו"ן למקומם [אב"א]

(*) יכוין לקבל עליו ד' מיתות בית דין

סקילה י א ולייחדם ע"י א יוד הי ויו הי ע"ב

שריפה ה ד ולייחדם ע"י ה יוד הי ואו הי ס"ג

הרג ו ו ולייחדם ע"י י יוד הא ואו הא מ"ה

חנק ה י ולייחדם ע"י ה יוד הה וו הה ב"ן

◆ קבלת דמב"ד זה הוא עפ"י מ"ש הסב"ק רבי מרדכי עטייה צוק"ל בסידור יום חול דף ע"ג ע"ב.
אבל בפאת השד"ה דף שמ"ה כתב לכיון זה לפני העלאת רפ"ח ומוחין דאבא לישסו"ת. ברם
מו"ר רבי מרדכי עטייה שליט"א ס"ל שאין לכיון בזה כלל, והבוחר יבחר.

להעלות את האורות דרפ"ח עם נשמתו עם הצלם דיש"ס [של 4 השורשים] העומד ע"ג רישא דז"א למ"ן ומ"ד לחכמה (פנים) (◇) דיסו"ת [עבור ארבעת השורשים]

פנים

רפ"ח דאח' ופנים דפנים

מדרגה ז'

בירורי ב"ן דע"י, ואבא וז"א.

יוד הי ויו הי

ע"ב דע"ב - מלכות דחסד

מדרגה ה' וז'

בירורי ב"ן דנוק' דעתיק, ואימא, ונוק' דז"א.

אותיות יוד הי ואו הי
מספר יוד הי ואו הי

ע"ב דס"ג - מלכות דגבורה

מדרגה ג' וז'

בירורי ב"ן דא"א, ויש"ס, ויעקב.

יהוה יוד הא ואו הא

ע"ב דמ"ה - מלכות דתנה"י

מדרגה ב' שהיא ד'

בירורי ב"ן, דנוק' דא"א, ותבונה, ורחל.

י יה יהו יהוה

ע"ב דב"ן - מלכות דמלכות

צלם דיש"ס העומד ע"ג רישא דז"א

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה
יוד הי ויו הי

אהיה אהיה
יהוה יהוה
יוד הי ויו הי

אהיה
יהוה
יוד הי ויו הי

אהיה
יהוה
יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה
יהוה

אהיה
יהוה
יהוה

אהיה
יהוה
יוד הי ויו הי

אהיה יהוה אהיה יהוה
יהוה יהוה
יוד הי ויו הי

אהיה
יהוה
יוד הי ויו הי

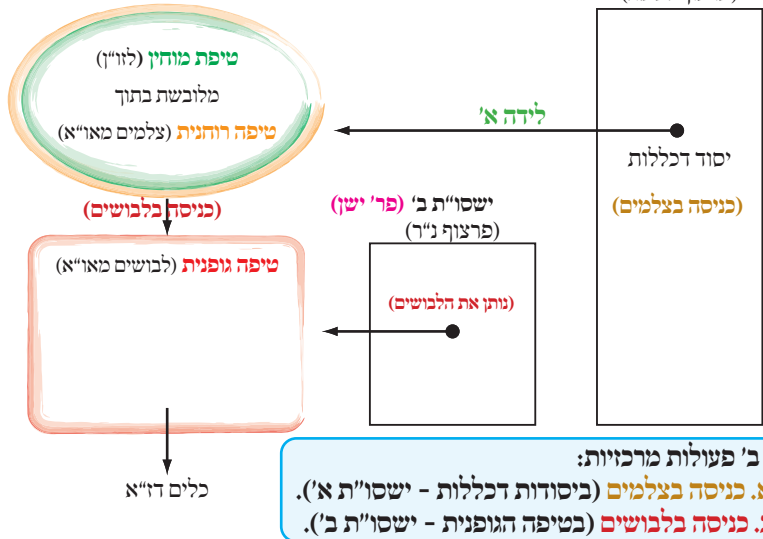
וכעד"ז עושים זו"ן ומבררים מבירורי הפנים דיסו"ת ומעלין אותם למ"ן לחכמה (◇) דאז"א. וכן מזה לזה עד רום המעלות. עד שעולים כל הבירורים לע"ב ס"ג דא"ק

סדר הולדה וכניסת המוחין בז"א - הרכבת כ"ל צמ"א

ע"י אוצ"ח דף ל"ד ע"ד - אש"ל אות א'. אוצ"ח דף ל"ד ע"ב אש"ל אות ג'.

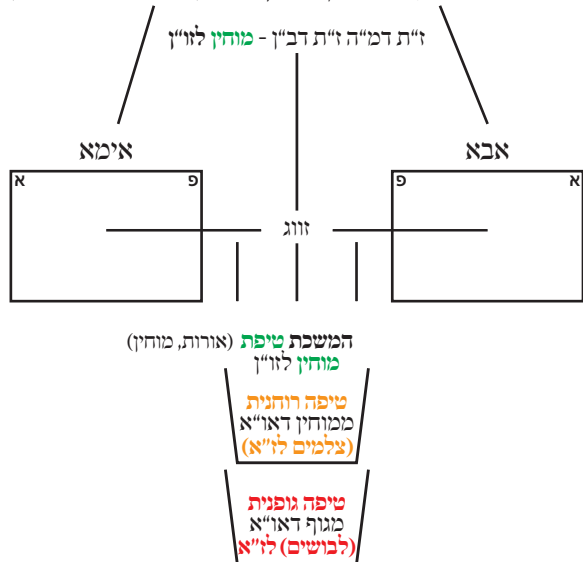
(ב)

פרצוף הכללות דאו"א וישסו"ת (פר' חדש)
(פרצוף נשמה)

ב' פעולות מרכזיות:
א. כניסה בצלמים (ביסודות דכללות - ישסו"ת א').
ב. כניסה בלבושים (בטיפה הגופנית - ישסו"ת ב').

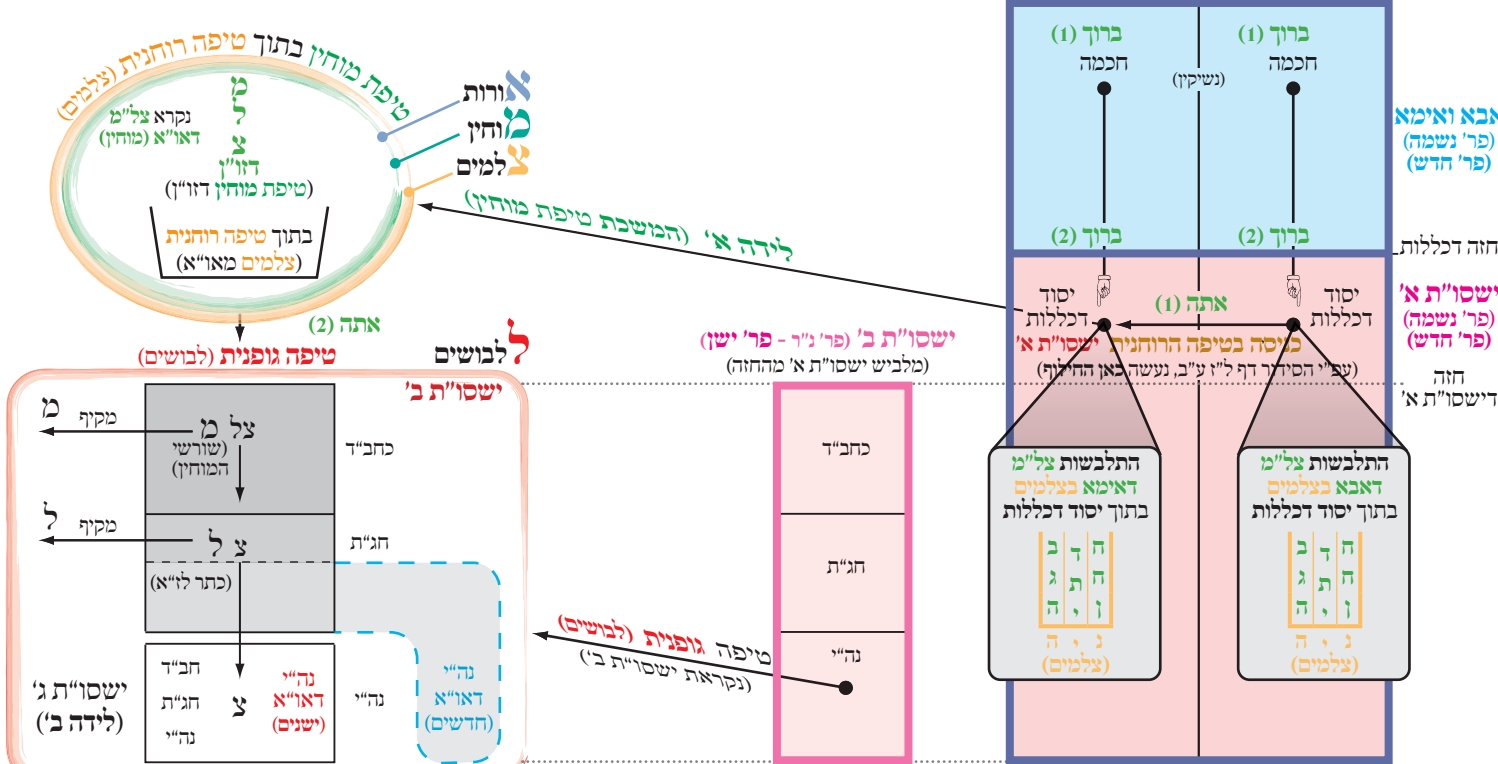
ע"י ע"ח ח"א דף צ"ח ע"ב, ק"ז ע"א-ב', פ"ג ע"ג הריפ"ש אות א'. אוצ"ח דף ל"ד ע"ב אש"ל אות ג'.

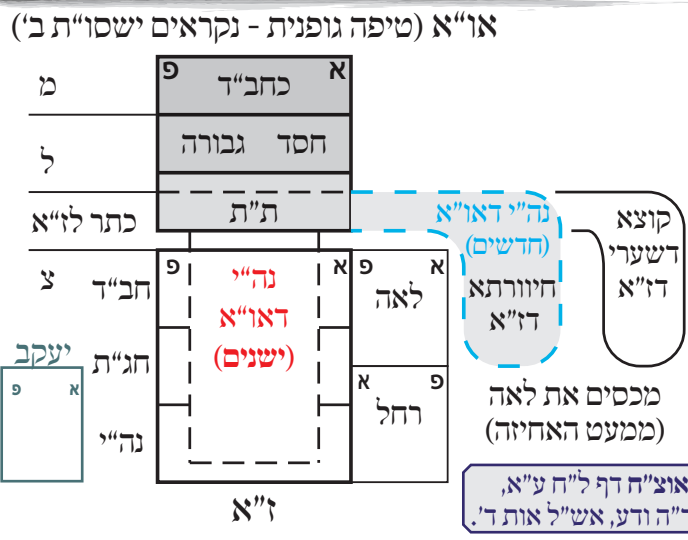
המשכת טיפה מוחין לזו"ן (אורות, מוחין)
טיפה רוחנית ממוחין דאו"א (צלמים לז"א)
טיפה גופנית מגוף דאו"א (לבושים לז"א)

ע"י אוצ"ח דף ל"ד ע"ד - אש"ל אות א'. נה"ש דף ט' רע"א ורע"ב, כרם שלמה ח"ו דף כ"ב ע"א, קס"ז ע"א. באתי לגני ח"א דף ס"א אע"ב. ע"ח ח"ב דף ט"ו ע"ד, השמ"ש אות א', הריפ"ש אות א'. סידור חול דף ל"ז ע"א - ל"ח ע"א. ע"ח ח"ב דף ח' ע"א פ"ג, דף י' ע"א פ"ד. שעה"כ דף מ' אע"ב. תו"ח ל' ע"ב. פת"ע ג' ע"א.

אבא ויש"ס (פרצוף הכללות)
 אימא ותבונה (פרצוף הכללות)

* כך נראה בסידור, אך לפי הגהת השד"ח (אוצ"ח דף כ"ד ע"ג אות ג') נראה שבקטנות לא שייך דין של פרצוף דכללות, וצ"ע.

א' (טיפה גופנית - נקראים ישסו"ת ב')

נה"י מתנתקים מכב"ד, חג"ת של הטיפה (לידה ב'), ונקראים ישסו"ת ג', ונקנסים בז"א.

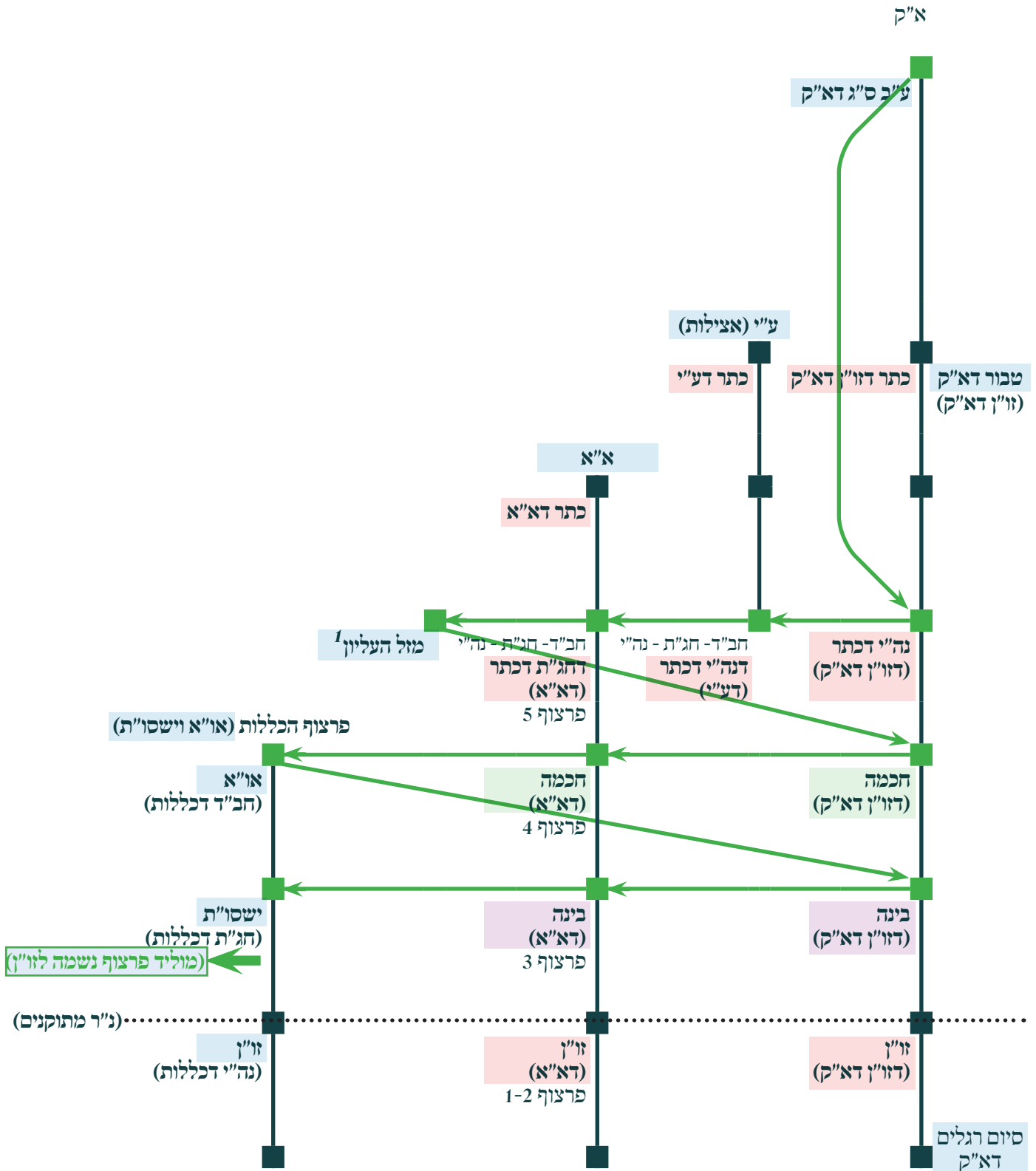
כלים

חכב"ד
 חג"ת
 נה"י

הטיפה הגופנית (לבושים) נקראת ישסו"ת ב', על שם שבאה מיסוסו"ת ב' (פר' הנ"ר דישסו"ת), ובגובה שלהם. שם נעשה: * זווג תדירי של או"א (נקרא או"א, אך הכל נעשה בטיפה הגופנית). * צינון (עליית מוחין פרטיים של הטיפה הגופנית לת"ת שלה). * נה"י חדשים (החסרים לכב"ד חג"ת של הטיפה הגופנית). * השד"ח מקשר את החילוף לטיפה הגופנית, אך לכאורה על פי הסידור (ח"ב דף ל"ז סע"ב) החילוף מתבצע בטיפה הרוחנית (ביסוד דכללות), לפני התלבשותם בטיפה הגופנית, וצ"ע. * הצינון והנה"י החדשים נעשים גם כיש"ס (אוצ"ח דף ל"ד ע"ב אש"ל אות ב'). * שליש תחתון דת"ת דישסו"ת (כתר לז"א) נעשה ב' שלישים (אוצ"ח דף ל"ז ע"ב אש"ל אות ב')

מקורות
סידור חול דף ע"ד.
באתי לגני ח"א דף צ"ב ע"א.
פת"ע דף ל"ח ע"ד.

1. ע"י בסידור הגהה אות א', הרב מביא תו"ח דף י"ז ע"ב, בענין הדיקנא דא"א (שהוא חיצוניות הכתר דא"א).

רומ"ח שכ"כ בשכ"ו דרוש כי דק"ש וז"ל ועתה
 צביריך הדשה הם מתחילין להחפשט כטיפח
 שלהם עד כגרון ע"כ או אפשר שחס צ'
 בחינות ומלאתי כספר מצוי"ש וכו' אי"כ אפשר
 דיש חלבים בנדחים צביריך הדשה ואינם נדחים
 יותר למטה מהגרון עכתי"ד עיש"צ :

והנראה

מלשון שכ"ו שבי מתחילים
 להחפשט כטיפח שלהם שכונת
 התפשטות הטפח לצד חבל לא נדחו כולם
 לגמרי אלא התפשטות הטפח, ואפשר שביא
 טיפת החו"ג שחס שכדחייב הוא מתחיל לעילא
 ועתה נדחו החו"ג דקטנות שהם ו"ק שחס
 יצטמידה צחיבה האל נדחו בג"ר דקטנות
 שהם טיקר המוחין כנ"ו וראיה לזה כי צביריך
 הדשה מלוויר חלבים פשוטים וצחיבה האל
 מלוויר חלבים מלאים וגודע נו"ש כרש"ש צנבר
 שלום (דמ"ה ע"ג אות מ"ה) וז"ל חלבים
 דמוחין דציבור ויניקה וכו' הו"ק דלי דלל
 דקטנות הם חלבים פשוטים וכג"ר הם חלבים
 מלאים ע"כ אלא שיש לדהות ראייה זו שצטיקר
 חילוק זה דכרש"ש שהוא צמבו"ש (ש"ה ח"ב
 סוף פ"ז) כי כי ו"ק דקטנות חלבים פשוטים
 וכס מתפשטים צגוף ז"א וכג"ר חלבים מלאים
 צראשו ע"י"ש אי"כ עתה שרולים לדחות מרישא
 לגרון מוכרח דאיירי בחלבים מלאים ומ"ש
 צביריך הדשה חלבים פשוטים לרמוז מספר
 גרין טכ"פ משכ"ו משמע שעתה רק התפשטות
 הטיפח בעלמא חבל טיקר דחייחס הוא צחיבה
 האל ולענין ככונה ודאי שהוא צסחם ע"ד מ"ש
 צסידור וכו' הוא כיוודע וכיעצ"א מהמגיב גר"ו :
קלא) שאלה מ"ש צסידור צכונה צאהצב
 וכעד"ו עושין ז"ן ועצברים

מחס לצ"ע מ"ה יש חלקים מצירורי ז"מ
 כשיוכים לאוי"א וישכו"ת אי"כ בחלקים כשיוכים
 לבס כלולים מאחי ופנים ע"ד צירורי ז"ן ובק"ש
 כעלינו חלקו צירוריה כשיוכים לאחי לאוי"א
 וישכו"ת ועתה צחיבה צאהצב מעלים חלקי
 צירורים כשיוכים לפנים דאוי"א כדק ז"ן
 וצזה הכל שוין שגם מצברים חלקים כשיוכים
 לבס וכיעצ"א מהמגיב גר"ו :

קבר) שאלה

ידע שכל בחיקון דיעקב
 ורחל צצרכת חבות עד
 צאהצב הוא צחינת כאחי אי"כ בחיקון כפנים
 צחיבה צאהצב כחוב סדר הנסירה לרחל ולאח
 וצמ"ק עוזר כמשכנו מוחין דפנים לנקודת
 כפנים דרחל ונגדנה בכל אורך ז"א וז"ל
 אימתי נעשה נסירה ליעקב, גם אימתי ממשיכין
 לו מוחין דפנים, ומה הוא צחינת יעו"ר שנתקנו
 עד צאהצב כיעצ"א :

תשובה

עיון צע"ה שטר י"ד פ"ז ושטר
 י"ט פרק ו' ז' ובער י"ז פ"ג וצספר דצרי שלום
 שאלה ק' (ד"ו כ"ב) ועיון לעיל בשאלה ל"ז
 וכעל"ע"ד דאפשר בעד צאהצב נחקרה רחל
 דעטרת יסוד דו"ק דצ"ן שהיא דצוקה חצ"א
 עם ז"א ונחקן ג"כ אחי דעטרת יסוד דו"ק
 דמ"כ הנקרה צסח יעקב ונחקן ע"כ יעקב
 העומד צלד פנים דז"א מהחזה ולמטה כנגד
 רוחב הכה"י שהוא מצחינת אחי דאצא ושני
 הצחינות דיעקב נכללים בחיקון יחד עד
 צאהצב וצחיבה צאהצב נגסרה רחל שצאחי
 ולקחה לד בצ"ן דז"א שהוא ו"ק דצ"ן הנקראים
 מלכות שצגופו ונכלל הכל יחד ונעשה אחי
 דרחל ככל אורך ז"א ואח"כ חזרת נקודת כאחי
 לעמוד אחורי נקודת כפנים וצמ"ק עוזר נחקרה
 נקודת כפנים דרחל ונעשית כשיעור נקודת
 כאחי ונכלל עמה היקון כפנים דיעקב כי
 כמוחין דפנים כלולים האוי"א חלק דאצא מחקן
 פנים דיעקב והלק דאימא מחקן פנים דרחל חבל
 הנחנו מזכירים רחל שהיא שורש מלכות דל"ז
 וכיא רחל אמנו ונמילא נחקן וכמ"ש צפחה
 עינים (דט"ל ע"ג) דאפשר שכן הוא כאמת שיולא
 יעקב מצחינת כמוחין דפנים ומדווג עם נקודת
 כפנים דרחל ונעשה כענין ממילא יעו"ש :

חבל

אבל ענין הנסירה הוא רק לנקודת האהבה
 דהכל היושבת באהבה דז"ה ודבוקה עמו
 אהבה מטעם שלא יינקו יחס החילוי ואחר
 שנצטוו צו"ה ננסר כל האהבה שהם לאהב ורחל
 שהיא פליון דהכל נקרא ע"ש לאהב והיא רחל
 העליונה ובייך צה נסירה משל"ה בנקודת
 הפנים דהכל ונכ"ש צפרנפוי יעקב אין שייך
 נסירה כי יעקב עומד אחריו נגד פני ז"ה
 ואינו דבוק עם ז"ה וכן נקודת הפנים דהכל
 היא יושבת בפנים דז"ה צמוד תש"י ונקשרת
 בצדו כשמאלי אבל אין צה דבוק ולא שייך
 צה נסירה אלה נצטוו ונגדלת במלך עוזר ע"י
 מוחין דפנים דאימא ועיין בהכנה בשמ"ש ע"ה
 שער ל"ד פ"ב וביע"ה מהמגיב נר"ו :

דחקירה ב' אם נכנסין בנוק' במלך

עוזר ג' ללמים כולם או
 רק חכמה דכח שצבם והאי שאין נכנס רק
 חכמה דכח דאר"פ דפנים ודפנים דאחי חכ
 מוכרה מהסידור שברי כשמסתלקין המוחין
 מהנוק' כתוב בסידור שמתמטת הנוק' ויורדה
 עד כנגד החזה דז"ה וזה מוכנה להיות רק
 בהכמה דכח יען שצכריעה אי נמשך ו"ק דאחי
 דאחי ודאחי דפנים לז"ה וממנו נמשך הארבע
 לנוק' דצניח דכח ולהעלותה עד היסוד דז"ה
 כנ"ו וכיוצא בזה כתוב צמודים ובכסוב שמך
 בנוק' דחוי"ג דכח יעו"ש ואם נאמר שנכנסו
 במלך עוזר כל המוחין אי"כ כשנתמטת הנוק'
 נשאר כל כד' סוגים עד החזה או עד היסוד.
 ואיך מכונים להעלותם עד היסוד ואח"כ עד
 הנו"ה ועד החזה אלא ודאי כמ"ש שכל הוא
 בהכמה דכח דאר"פ דפנים ודפנים דאחי
 ונגדלת נקודת הפנים דחכמה דכח דנוק'
 דז"ה דוקא וביע"ה מהמגיב נר"ו :

דק"ל שאלה במלך עוזר ומושיע ומגן

שהוא לצנות נקודת הפנים
 דהכל כשנכנסין בהוכה המוחין דפנים אם הוא
 כל המוחין דפנים הבאים מאח"ה השויכים
 לז"ה ולנוק' כולם נכנסין להגדילת לפי שעה
 ואח"כ מסתלקין ונכנסין צו"ה ע"י הכריעות
 והזקיפות, או נאמר שאין נכנס לצניח הפנים
 דנוק' רק מוחין דפנים דנכ"י דאימא אבל
 מוחין דפנים דאצא נשאר ע"ג רישא דז"ה
 ואח"כ מסתלקין נכ"י דאימא ממנה ונכנס ככל
 צו"ה ע"י סדר הכריעות והזקיפות ומאיר אל
 הנוק' להגדילת פ"ה עד החזה ביע"ה :

תשובה כתוב בהכנה בשמ"ש זיע"ה

ק"ג) **שאלה** כתוב בסידור צחיבה אחד
 להמשיך ו"ק דגדלות דאימא
 לחצ"ד חג"ה דחוי"ג דכח דחוי"ג דנכ"י
 דצניח דז"ה וצפנידה עד צהכב נמשך ג"ר
 דאימא וג"ר וו"ק דאצא יעו"ש לפי"ז צחיבה
 צהכב שמתלקים המוחין מז"ה ועומדים ע"ג
 ראשו ולנס דהצונח נכנס בנוק' לצורך הכנייה
 וללם דיש"ם נשאר ע"ג רישא דז"ה. אי"כ
 כשעולה ללם דיש"ם למיין לצורך הפניה עולה
 ללם דחוי"ג דחוי"ג דכח דיש"ם כדי להמשיך
 ג"כ מוחין דפנים דחוי"ג דחוי"ג או נאמר שאין
 מסתלק ועולה למיין אלא לל"ם דחכמה דכח
 דיש"ם שהיא בעוקה עוד ל"ל כשורדים צ'
 ללמי המוחין דחוי"ג דפנים ויורד עמהם ללם
 דיש"ם שהוא פנים דאחי שעלה למיין אם
 נכנסין כולם בנוק' במלך עוזר ואח"כ הוזרין
 ומסתלקים ע"ג רישא דז"ה ונכנסין בכריעות
 וזקיפות דכללות העמידה אחד לאחד או
 נאמר שורדים כולם ע"ג רישא דז"ה ורק
 ללם דחכמה דכח הוא הנכנס במלך עוזר
 לצנות הפנים דנוק' ואח"כ מסתלק ע"ג רישא
 דז"ה ונכנס כל אחד בזמנו כמ"ש בסידור
 וביע"ה :

תשובה לחקירה הא' כתוב בספר "עלי נכרי"

אות מ"ה (דמ"ו ע"ב) וז"ל יש
 להכריח שמתלקין המוחין דאחי דחוי"ג דחוי"ג
 דכח ועולים כולם צמוד מיין להמשיך מוחין
 דפנים שלהם דאל"כ כיצד נמשכין מוחין דפנים

שערי שער ליד [פ"ב כלל ה'] חיל באופן שכל
 בפניו כנז' במלך עוזר הוא לבנות נקודת
 הפנים שלב בפנימיות נכ"י דאימא עד שיפסוק
 גפיות כשיפסוק יקומת הפרלוף דאחי שלב
 שפגנכ מחאורי נכ"י דאימא ע"כ ממ"ש בפני
 גכ"י דאימא משמע שאין נכנס בפנים דנוקי
 אלא מוחין דאר"פ בפנים דאימא דוקא שטי"ז
 יפסחו נקודת האחי ונקודת הפנים דנוקי כנז'
 במקודם נכנית נקודת האחי דנוקי ע"י אחי
 הפכ"י דאימא ופכה גפנית נקודת הפנים דנוקי
 ע"י פנים דנכ"י דאימא אבל כמוחין דפנים דאבא
 שייך ליעקב ועיין לעיל בשאלה קל"ב הלא שרריך
 קצת הטדפס לנקודת הפנים שנכנס בה גם פנים
 דאחי שעלה למין מלבד אר"פ דפני דנכ"י דאימא:
ולפ"ן שאינו נכנס דנוקי במלך עוזר רק
 פנים דאימא א"ש מ"ש בסידור
 להמשך המוחין דאר"פ דפנים מלובשים בשם
 בוב"זו לאר"פ דפנים דנוקי ע"כ דבין שם
 רק מוחין דפנים דאימא לכן מתלבשים בלבושים
 שמלך אימא כשייכים לנוקי שם המורת אחיב
 בנודפי משא"כ בפנים דאחי כי להחזיר המוחין
 דפנים דאחי למקומו ועיין עלי נכר אוח ב"ן
 שר"ל שבלים דישי"ם כשעלה למין הוא עולה
 מלבד בגלים דנכ"י דישי"ם שנשאריו עומדים
 ע"ג רישא דז"א ועתה מחזירין את הללם
 לכליהם וחס הנכ"י וכו' למקומו עכד"ק א"כ
 כשנכנס גלם דפנים דאחי גריך להלבישו נכ"י
 דישי"ם ואחיב נכנס דנוקי אך לא כי להלבישו
 בשם בוכו דלא שייך לו ממילא מוזן ע"ש
 להמשיך המוחין דאר"פ דפנים מלובשים בשם
 זוכ"י שהוא רק פנים דנכ"י דאימא כמ"ש
 בהגכה השמ"ש הנז' אבל פנים דנכ"י דאבא
 לא שייך להלבישם בשם זוכ"י דאחי מכ"ש
 מללם דפנים דאחי ומ"ש צפולת תמיד (דמ"ב
 ע"ב) ח"ל כמוחין החדשים ניתנים אליה פצ"פ
 כולם עם ז"א, ואח"כ מסתלקין ממנה ע"כ
 שמה מורכ קצת שנמשכים החדשים כולם
 גראח דאין מזה ראוב דמ"ש כולם ר"ל כל חלקי
 נכ"י דאימא הפילו העלמות כדרך שכתב
 מוקדם שנסתרה לוקחת כולם ושם כונתו כל
 עלמותם ולא רק הארתם כצחיותה בלתי
 ודכותה ככל ומ"ש עם ז"א הוא ע"ם ול"ל

ב

ניתנים אליה פצ"פ כולם ע"י ז"א וכן מורכ
 כענין וכן הנוטה בפע"ה פכ"א מדרושי ק"ש
 ישרים ומיורי ברי"ה שאז נמשכי המוח דפני לנוקי
 ע"י ז"א משא"כ בימי החול נמשכין אליה שלא ע"י
 ז"א וכנ"ש בהגכה שפה אחת צעטר ליד פ"ב
 [דמ"ג סט"ב] יעו"ש וא"ש בנז"א מהמנוח גר"ו:
קהל) שאלה כתוב בשכ"ז [דל"ב ע"ד]
 וז"ל דע כי צחיותה אב"א
 גריכה ליגדל בכל שיפור קימת ז"א כולו כדי
 שחשך תהזור עמו פצ"פ תכפיק כל אוחה
 הכארכ שקבלה צחיותה בלתי לשהיכ עתה
 צחינת נקודה קטנה בלבד צחיותה פצ"פ ע"כ
 ל"ל דאך ילוויר הנקודה האחי שנגדלכ בכל
 קומת ז"א כשהעמוד בפנים תהיב נקודה ומכו
 כונת הדברים ?

תשובה עיין בהגכה השמ"ש זי"א צע"ה
 שער ליד [פ"ב כלל ה'] ח"ל ככי
 קאמר וכו' אלא שצא לשלול ממנו העטות שלא
 נטעב כמ"ש צספר הכונות שקודם שהחזר פצ"פ
 חוזרת לכיות נקודה קטנה שאין כונתו על
 פרלוף דאחי שלב הלא על פרלוף דפנים שלב
 שפדיין הוא צח"י נקודה וליך צנין, אבל
 פרלוף דאחי כבר הוא שלם לגמרי וכבר נוסר
 מחאורי ז"א וצא לעמוד אחורי אוחה הנקודה
 דפנים שלב עכד"ק גמלא דמ"ש צשכ"ז תהיב
 נקודה קטנה בפנים היינו צנקודת הפנים אבל
 נקי האחי היא שלימה כקומת ז"א ואינה מתמט'
 בעת חזרתה לעמוד אחורי נקוד' הפני והיע"א:
קול) שאלה מ"ש בסידור צחינת באהבה
 כשנמשך מוחין דפנים מתלבשים
 צנכ"י דיפס"ות כבי שם ללם דמוחין דפנים
 הנכנס צתוך כז"א ל"ל דכלא נכ"י דיפס"ות
 כבי כבר נתלבשו צם המוחין צק"ש ונכנס
 כז"א כו"ק דגדלוה דאימא, וג"ר דאימא וכל
 ללם דאבא נכנסו צעמידה א"כ ארך עתה
 נכנסין המוחין דפנים צנכ"י דיפס"ות ואף
 שצכוכה היא דצק"ש הוא צנכ"י דאחי ועתה
 צחיצי צאככה הוא צנכ"י דפנים מ"מ יצאח לנו
 רצונו ארך פרטיו וכדרי הלצפת כמוחין דאר"פ:
תשובה לעולם נכ"י דיפס"ות חס צחינכ
 אחת וכל כמוחין דאר"פ שמקבלים
 הזרין הוא רק מנכ"י דיפס"ות כחי הא כילד ?
 צנכ"י

דא"א שמלביש עליה. ואחר כך מזדווגים בינה דא"א עי', המלביש על חכמה דבינה דא"א (עי' תו"ח ח"י א'). אח"ז מזדווגים בינה דבינה דעתי', ובינה דבינה דא"א המלביש עליה, ובינה דישסו"ת המלביש עליה. והנה ממ"ש הרש"ש זיע"א שבהגיע הזיווג לנה"י דכתר דבינה דעתי' נבקע היסוד ונעשים או"א וישסו"ת ב"פ, נראה שכתר דבינה דא"א הגו' הוא מתחיל מראש האצ"י עד סופו. ועד הגרון של זה הכתר הוא מגולה. ומהגרון עד החזה שלו מלביש עליו חכמה דבינה, ועליה בינה דא"א עי'. ומחזה עד הטי' מלביש בינה דבינה ועליה בינה דישסו"ת. ונמצא שאו"א וישסו"ת, דהיינו פר' הבינות שלהם, מלבישים על היסוד דכתר דבינה דעתי', שבתוך הת"ת דכתר דבינה דא"א. והשתא בהגיע הזיווג לנה"י דכתר דבינה דעתי', והם מלובשים תוך חג"ת הגו' דכתר דבינה דא"א, ועליהם עוד נמצאים בינות דא"א וישסו"ת, לכן מעכשו נעשים ב"פ כוללים ע"י בקיעת יסוד הגו' דכתר דבינה דעתי'. אבל הזיווג לא מגיע אליהם כעת, עד שיזדווגו תחי' החו"ב דבינה דעתי' וא"א שבפנימיותם.

ובדלותי רושם קצת שאלות מחוסר ידיעה מספיק אפי' בפשט הדברים, יה"ר שהשי"ת יזכנו להבין הענינים על אמיתותן. א — שבהמשכת המ"ה וב"ן לכתר דבינה, כתב לנה"י דכתר דבינה דעתי', ומשם לחג"ת דכתר דבינה דא"א, ומשם לב' מזלין. ונראה שהוא ג"כ דכתר דבינה שלהם (עי' תו"ח דח"י א') הגו'. וכשבא לחו"ב דבינה של כולם, לא זכר פרטים כאלו (בתו"ח הגו' נראה לפמ"ש שם שה"ה). ב — שכתב חכמה דבינה דא"א, שבתוך בינה דא"א שהוא חב"ד הכולל. ובבינה דבינה כתב, בינה דבינה דא"א, שבתוך בינה דכללות שהוא חג"ת הכולל. ולא אמר שבתוך בינה דישסו"ת שהוא חג"ת הכולל. שכן הוא בינה דא"א תוך ישסו"ת, כמו שחכמה שלו תוך או"א. ואפי' לפי מ"ש האש"ל ז"ל (שהראה לי כה"ר יעקב הלל הי"ו) דל"ג ע"א אות ב' לפי דרו' הדעת שהנה"י נק' דעת והחג"ת בינה והחב"ד חכמה ע"ש. וכתב הרדב"ש ז"ל דל"ח סו"ע"א

לאו"א וכו'. עי' מה שרשמתי בדלותי לעי' בתיבת אחד דק"ש ד"ה וזה ע"י שיכוון וכו'. ועי' מעיל אליהו ד"ו אות ל"ג.

(עד, א) זיווג ע"ס דא"ק ומסודר אהי' הוי' בשילוב. ועי' פת"ע די"ט ע"ג ד"ה ועוד וכו' דמאי שנא העמידה מכל שאר המקומות שמסודר פני' וחי' אהי' הוי' והוי' אהי' לא כן בעמידה. ועי' מע"א דצ"ב ע"א ד"ה ויכוון לזיווג וכו' שכ' וכן מסודר שנים בכונת באהבה ע"ש.

(עד, א) להוציא ט"ס וכו' דזו"ן דא"ק ולזווגם. לכאו' יש לכוון כאן בשילוב אהי' הוי' ע"ד השאר, ולא ידעתי למה לא נו'.

(עד, ב) אחר שילוב המזלות, כתב ולזווגם. וגם כאן נר' שצריך להיות כונת שילוב אהי' הוי'. והסדר הגו' באחד דק"ש נר' יותר מדקדק. שבכולם כ' לזווג וצייר שילוב השמות, ואח"כ כ' להמשיך. ולא כן כאן שהשמות המשולבים נסדרו אחר שכ' ההמשכה. ובודאי הכונה צריכה להיות כסדר הק"ש.

(עד, א ב) המשכת הטיפה באהבה, לפקו"ד כפי מה שהבנתי הוא כך. ה"פ זו"ן דא"ק מלובשים תוך ה"פ עו"א (לא בדקדוק ממש עי' פת"ע) בסדר זה בקיצור. ה' כתרין דה"פ הגו' מגולים ומלבישים מטבור דא"ק ע"ס הת"ת שלו, והם בערך א"א, עד הגרון. ותחתיהם ה' חכמות דה"פ הגו' מהגרון עד החזה, ועליהם מלבישים ה"פ או"א עי'. ותחתיהם ה' בינות דה"פ הגו' מהחזה עד הטבור, ועליהם מלבישים ה' פר' ישסו"ת. ותחתיהם מהטבור ע"ס א"א, והוא סוף האצ"י, ה' זו"ן, ועליהם מלבישים ה"פ זו"ן דאצ"י. וכ"ז ההתלבשות הוא כל פר' לשכנגדו בפ' שבפנימיותו. ועכשו בחול שהוא תיקון פר' בינה, אז הזיווגים הם בפרטות פר' דבינה הגו'. דהיינו תחי' מזדווג נה"י דכתר דבינה דעתי', שבתוך חג"ת דכתר דבינה דא"א, ומזדווגים גם הם. אח"ז מזדווג חכמה דבינה דעתי', וחכמה דבינה

בכתב"ד ולדחות החג"ת וכו' כיוון שהיא מתוקנת ועומדת וא"ש את"ם.

(עד, ב) במלך עוזר נכנסים בה גם מו' דפני דאח'. אפשר היות ועומדת לקבל מו' דאו"פ דפני, צריכה שתשתלם בכל מו' דאחו', הגם שלא נז' כניסת פני דאחו' דהיינו מו' די"ש"ס בנוק' בשה"כ. וא"ש את"ם. ואגב יש להעיר בשמות מו' דאבא לפי מה שמצוייר בסי' שלפננו, מו' פני דאחו', ג' ע"ב וג' היות וג' מי. ואילו במו' דפני כולם היות. ועי' הגהות השמ"ש בסופ"ו דשכ"ג.

(עד, ב) להמשיך המו' דאו"פ דפני. ואילו פני דאח' לא קא. ובציור הכונה נכנסים גם הם עם או"פ דפני. גם צ"ל, שבשה"כ נז' כניסת הנה"י דאי' ולא נז' דאבא וי"ל. ומ"ש מלובשים בשם בוכ"ו, צ"ל, הלא הנה"י—עצמם דאי' נכנסים בה, ומה פי' להמשיך המו' מלובשים בשם זה. האם אפי' להבין שעצמות הנה"י דאי' לא נכנסים, רק הארה שלהם שהוא השם הזה כנו' בשה"כ, והנה"י עצמם נשארים בחוץ. או שזה לבוש נוסף על עצמות הנה"י. ומשה"כ לא משמע כ"ז. ולעי' בנסירה לא נז' שם בוכו, צ"ל שיש חילוק בין להגדיל או לנסור ועי' שה"כ כאן ובויברך דוד.

(עד, ב) להמשיך המו' דאו"פ דפני מלובשים בשם בוכ"ו בסי' כ"י גם מו' דפני דאחו' מלובשים בשם זה, וכן גידול הנוק' כשיעור המ' ואח"כ נה"י וכו' הוא בג' הבחי' פני דאחו' ואו"פ דפני. וק"ק דמה שייכות יש לשם בוכו שהוא חילוף אהי' במו' דאבא שהם פני דאו"פ. ולעומת זה במו' דתבונה שהם אח' דאח' לא נזכר שם זה (וכן הק' בפת"ע). (ומל' רו"ל בפ"ב דעמי' במלך עוזר וכו' משמע דשייך שם זה במו' דאח', ובע"ת סופ"ד דשי"ו כ' ששם זה מורה ענין היות המ' בהיותה פב"פ. וא"כ משמע שהוא שייך גם באח' וגם בפני). ועוד למה בכלל מקבלת הנוק' גם מו' די"ש"ס דאו"פ. והגודע הוא שהנוק' נתקנת ממו' דאי' ולא דאבא. ואנכי לא ידעתי אם אפ"ל דהנוק' הנז' כאן היא יעקו"ר, ויעקב

דכשנכללים או"א וישסו"ת יהיה או"א עי' ג"ר דכללות, וישסו"ת הא' חג"ת דכללות, וישסו"ת הב' נה"י דכללות ע"ש. ובכן בינה דאו"א הוא כל מה שמגולה מאו"א עי', שהוא כל מקומם לפני ההתכללות, ולכן א' סתם תוך בינה דאו"א. אבל זיווג ישסו"ת שבא עם זיווג בינה דאו"א, אין כונתנו על כל פר' ישסו"ת המלביש על כל בינה דאו"א, שהוא ישסו"ת הא' והב', אלא על חציים העליון. והוא בערך הכולל, חג"ת דכללות ונק' בשם בינה דכללות לפי דרו' הדעת הנז'. ולכן לא א' בינה דישסו"ת שהיה משמע על כל ישסו"ת, אלא בינה דכללות או"א וישסו"ת, והיינו ישסו"ת הא' ששם הוא הזיווג, וישסו"ת הב' שימשו צלם למו' דז"א. כ"ג אפי' וא"ש את"ם. ג — שבק"ש כתוב הזיווג דישסו"ת הא', ושם אי' נותנת לאבא חוח"ס והוא נותן לה בוג', וכאן כתב כ"ז באו"א עי' שהם חב"ד דכללות, ולא בישסו"ת. ד — בק"ש כתב ויורדים או"א עי' ומתלבשים בישסו"ת הא', וכאן לא כתב זה. ואולי רצה לקצר. (ומ"ש שבי"ס דישסו"ת הב' מתלבש כל צלם דז"א וכ"כ בק"ש, וזה נראה כמ"ש בפ"א דשכ"ה ובשי"ד סופ"ה, ובמ"א כתב רו"ל דצלם דז"א מתלבש בי"ס של תבונה הג'. עי' בל"י ז"ל (שם).

מלך עוזר וכו'

(עד, ב) מלך עוזר וכו'. עי' ש"ש ז"ל בשה"כ דמ"ד אות יו"ד מה שהק' דמה גשתנה כניסת המו' דאחו' בנוק' מכניסת מו' דפני. שבאח' נכנסים כולם ביחד ואח"כ נדחים כ"א למקומו, משא"כ בפני' שנכנס מלמטה למעלה כמ"ש כאן ע"ש. ולקוצר הבנתי י"ל שכאן שעדיין הנקו' דפני' נקו' קטנה כנגד עטרת היסוד דז"א כמ"ש רו"ל בסוף תיבת באהבה, ועכשו מתחילים לתקנה, אין כח לקבל כל המו' ביחד בכתב"ד ולדחות החג"ת וכו' וכו', משא"כ בנוק' דאחו' שכבר נתקנה כולה באחו' בי"ס, ועכשו מקבלת עצמות המו' בנה"י דאי' לגרום נסירתה, יכולה היא לקבל כל המו'

הוא גם לגבי ז"א במגן אברהם. וע"ע פת"ע דכ"א ע"ב ובלמלשינים אות ג'.

(עו, ב) פני' דפני'. להמשיך וכו' ד' אל מלאים. ז"ל רו"ל בשה"כ דל"ג רע"א אח"כ נכנסין בה גפ"ע דנה"י דאי' ונגדלים בה ג"ר שבה וכנגד זה אומרים ומגן וכו' כי מגן ה"ס ג"פ אל וה"ס ב' אל שיש בתרין תפוחין קדישין ואל ג' בחוטמא וזה נרמז באד"ר וכו' וה"ס ב' אל במילואם שהם גי' ש"ע עכ"ל. והגם שפשט דברי הרב הוא, שנרמז כניסת ג"ר בתיבת ומגן מפני שיש בפנים, והוא כנגד הג"ר, ג' אל שגי' מגן, אבל לא כתב להמשיך מה שהוא חוץ מהג"ר. מ"מ היות וסיים וה"ס ב' אל גי' ש"ע שלכאוי ללא צורך להכונה של כניסת הג"ר, משמע שעתה נמצא בפני הנוק' ש"ע נהורין. ולכן כתב הרש"ש זיע"א להמשיך. ומ"ש ויהיו ד' אל מלאים, פשוט הוא דאל האמצעי כולל יו"ש. וכ"כ לק' במגן אברהם מגן גי' ג' אל שבתרין תפוחין דנוק' ואל הג' בחוטמה כלול מב' (וכ"כ בדרו' ר"ה בפני' דחי'). אבל אין הכונה שהב' הם מא"א להמשיכם לב' שלה ויהיו ד'. שא"כ יהיו כל הד' בתרין תפוחין, והוא כתב בתרין תפוחין ובחוטם. ועוד נראה לכאוי שמה שיש בפני' דפני' בתרין תפוחין ובחוטמא דנוק' שמות אל הם הם שמקבלת מא"א עתה. ועי' שא"א פי"ג וי"ד ושה"פ פ' חיי שרה סי' כ"ה.

אח"כ ראיתי בס' כ"י (וכן הגי' בפת"ע אות ב') שכתוב להמשיך הארה מהש"ע דא"א לב' אל דחו"ב דתרין תפוחין דנוק' ואז מתמלאין וכו' וגם באל הג' דדעת דחוטמא הכלול מב' אל מאירין בו כל הש"ע ע"כ. ומשמע שיש ג' אל בחב"ד דנוק' מחמת עצמותם, ובהם מאירים הש"ע דא"א. ולא ידעתי לקוצר השגתי לע"ע מאין באו הג' אל, ולא נו' בכונת העמידה עד כאן שיש ג' אל בנוק'. ואולי כעין משרו"ל בדרו' ו' דר"ה (דצ"ה ע"ג) שבונ"ת דאי' יש ז' היות דס"ג וכו' ונו' מ"ש בפ' פינתס בר"מ כי מהוי' דס"ג יוצא שם אל מג' יודין וא' אשר בה עכ"ל. ולמעלה בכונת או"א כתב באותיות אל של

הוא שמקבל מו' דיש"ס, וצל"ת. ולשאלה הא' אפ"ל, שא"א לנוק' לקבל מו' דאבא בלי הארה מאי', והוא השם הנו', ובו מתלבשים מו' דאבא ומקבלתו וכ"ז דוחק. ואגב צריך להבין בזמן המוכשר בעה"ו, איך קיבלה הנוק' מו' דאו"פ דפני' טרם שיכנסו תוך ז"א ויקחו להם לבוש מזו"א, לפמ"ש רו"ל בשה"כ דרו' ה' דיוה"כ ד"ה גם נוכל לו' וכו' שאורות הנוק' באים מלובשים בכלים דנה"י דאי' ודאי' תוך נה"י דז"א וזו"א תוך כלים שלה שא"א לשום בחי' לקבל אור עליון אלא ע"י התלבשות כל אשר למעלה ממנו זב"ז וההכרח לזה יובן מדרו' א' דסוכות וכו' עכ"ל. וצ"ע כעת, ועי' מ"ש בנה"ש דמ"ה ע"ד אות ט' (והובא בפת"ע בסו' אות א') ואולי מתכוון על הנו'.

(עו, ב) ומגן. להמשיך חב"ד וכו'. ובסוף העמוד ג' הויות ואהי' בקמץ לג' כתר דנוק', מה שלא נו' בהתחלת הכונה אלא להמשיך חב"ד. ועוד היה צריך לצייר זה בתחי' קודם החב"ד. והיותר נראה שהיא מיותרת, או ט"ס וצריך להיות בתחי' כמ"ש. ובסי' כ"י לא כתוב זה. ואפ' שהכונה, לפי הסי' שלפנינו, שלאחר שכיון להמשיך החב"ד אז יכוון עוד להמשיך הכתר. וחסר כאן הק' להמשיך וכו' כנו' בשאר. והנר' שסי' כ"י הנו' הוא חסר, וצריך לצייר גם המשכת מו' דכתר, כיון שכלי הכתר נו' בתיבת מלך וצריך להמשיך בו כאן המו' שלו. אלא שק"ק שאם זה המשכה חדשה, היתה צריכה להיות אחר גמר הדחי' ולא באמצע.

ועי' פת"ע דט"ל ע"ד סוף ד"ה ומגן, מה שנתן טעם לספרים שלא נו' בהם כתר. וקצת נראה שלא מספיק. כי הלא כשנו' כלים דכתר במלת מלך צריך לכוון להכניס בו מו', ולא שת"ת דאי' עומד מאליו בבחי' כתר. ולעי' מזה כתב בסי' שנתרוקן גם ת"ת דיסו"ת כמו הנה"י, וזה מורה שהוא נכנס תוך כלים דכתר, כמו הנה"י בתוך שאר הכלים, ופשוט. ונראה שגם הפת"ע ז"ל כונתו לו' שממילא נכנס תוך כלים דכתר, ונמצא עומד ע"ג המו', ואין צורך לכוון להכניסו. ודוחק. ופשוט שטעם הפת"ע ז"ל

דחכמה בסדר זה. בכריעה א' חסד ונצח ובכריעה ב' חכמה דתבונה, והם חח"ן דאחו' דפני'. ובזקי א' חסד ונצח ובזקי ב' חכמה דיש"ס, והם חח"ן דפני' דפני'. והחח"ן הללו דישסו"ת נכנסו בחכמה דו"א דני' הנו'. והבג"ה דישסו"ת נכנסים בבינה שלו במחיה המתים. והדת"י דישסו"ת בדעת שלו בהאל הקדוש. ובברכות האמצעיות מתפשטים כולם בכל הגוף דו"א. כ"ז מו' דחכמה דכתר. עוד במגן אברהם נכנסין מוחין דבינה דכתר עד"ז. בכריעה א' ו"ק ובכריעה ב' ג"ר, והם ו"ק וג"ר דאו"פ דתבונה, שהם אחו' דאחו' ופני', ובזקי א' ו"ק ובזקי ב' ג"ר, והם ו"ק וג"ר דאו"פ דיש"ס, שהם פני' דאו"פ. ועד"ז נכנסים חו"ג דדעת דכתר בכריעות וזקי' דמודים תחי' וסוף, ע"ד וסדר כניסת בינה דכתר במגן אברהם כנו'.

(עת, ב) בכריעה א'. ועתה נתמעטה וכו' כנגד

היסוד דו"א, ובאתה נתמעטה

עד העטרה. והוא בבחי' אחו' דאחו' דנוק'. ובב' הזקי' נמשך לאחו' דאחו' ולפני' דאחו' דנוק' להעלותה. ומשמע קצת שגם הנוק' דפני' דאחו' נתמעטה, מה שלא נו' בסי', כמו באחו' דאחו'. ואולי קיצר. ועי' מ"ש בפת"ע כאן דמ"א ע"א אות ד' ואות ה' באו"פ דפני'. ולקו"ד נראה לו', דהנה בסוף כל ברכה מג' ברכות הא' כתוב חיבוק לנוק' בימין ובשמאל ובאמצע, ושלשתם בשם ע"ב. וצ"ל ענין החיבוק הזה, ובאיזה בחי' נוק' מדבר. כי הרי יש כבר עתה או"פ דאו"פ דחכמה ודבינה. ובש"ש ז"ל בשה"כ דרו' ב' אות ל"א הביא מעו"ת וז"ל בעמידה לא נתפשטו החסדים (פי' המו' דפני' הנק' חס' כמ"ש שם) בגופא דו"א כשחזרו ליכנס בכריעה ב' דמגן אברהם תוך ז"א רק בחסד ואח"כ באתה גיבור מתלבשים בגבו' ובאתה קדוש בת"ת וכו' עכ"ל. וכ"ע הש"ש ז"ל שם בפני' דברי רז"ל דהתם וז"ס מ"ש בוז' בברכת אבות בעלה אוחזה ביד ימינו ומעלה אותה אליו פי' ע"י המו' האלו דפני' דו"א וזהו חיבוק הימין והם עצמם בחי' החס' וכו' וזה בעלה אוחזה ביד ימינו ומעלה אותה אליו שמגדילה שהיתה בסוד נקו' ועלתה אליו להיותה מן החזה ולמטה עכ"ל ע"ש עוד.

אלקינו תכוון אל שם ס"ג אשר באי' אשר נרמז בו ייא"י העולה גי' אל ע"כ. ובכן אפי' לכנות מו' דאי' בשם ג' אל. ועכשיו שקיבלה מו' דאי' דאו"פ נמצא שיש בחב"ד שלה ג' אל כ"ז בדרך אפי'. וצ"ל דלאיזה צורך עכשו צריך להמשיך לה הש"ע, ומה שייכות לסדר הכונה של התפי'. עי' בשרוה"ק די"ד ע"ב שכתב ש"ע נהורין וכו' שיש בא"א וכו' ונמשכים עד המל' כדי להרחיק ממנה את הקלי' הנאחזות בה עכ"ל. ואולי כאן הוא מקור וזמן ההמשכה בזמן תיקון פרצופה להיותה ראוי' לזיווג, ואז יש צורך להרחיק הקלי'. וא"ש את"ם.

מגן אברהם

(עת, א) ברכת מגן אברהם, המשכת מו'

חדשים לבינה דכתר כי היא

ברכה ב', וד' ברכות דעמידה שיש בהם כריעות וזקי' הם בחו"ב וחו"ג דכתר כמפורסם ופשוט. ועי' פת"ע כאן ד"ה אך צ"ל וכו' שהם בחכמה הפרטית של חו"ב וחו"ג דכתר, והשאר ממילא. כי הרי בכל ברכה נמשכים המו' מאי' ע"ש. וצ"ל לפ"ד ז"ל מתי עלו הביוררים דבינה וחו"ג למ"ן עד ע"ס ז"א"ק והשתלשלותם עד אי' וממנה לזו"ן וסדר הנסירה כמו שמפורט בברכה א' בק"ש ובברכת אבות ולא מצינו שום דבר מזה בבינה וחו"ג. ועי' לעי' בתחי' העמידה.

(עת, א) סדר כניסת המו': —

מו' דתבונה דאחו' נק' אחו' דאחו', ודיש"ס

דאחו' נק' פני' דאחו'. ומו' דתבונה דפני'

נק' פני' דאחו', ומו' דיש"ס דפני' נק' פני'

דפני'. ובב' כריעות וב' זקי' דברכה א', נכנסים

מו' דאחו' בדרך זה. בכריעה א' ו"ק ובכריעה

ב' ג"ר דתבונה, והם ו"ק וג"ר דאחו' דאחו'.

ובזקי' א' ו"ק ובזקי' ב' ג"ר דיש"ס, והם ו"ק

וג"ר דפני' דאחו'. וכ"ז מו' דחכמה שמסתלקים

מו"א באהבה, וחוזרים בו בב' כריעות וב' זקי'

דמגן אברהם, כסדר שנכנסו בתחי' בכריעות

וזקי' הא'. עוד במגן אברהם נכנסין מו' דפני'

1234567

בשה"כ הנז' וגם הוא בגי' ד"ל, אולי כונתו שהוא גי' ד"ל חרץ מאלף האחרונה. וא"כ אפ' שכונת השם הנה בחול היא, שהוא גי' ד"ל ועוד אלף של אדנות. והכונה שעתה השם אדנות מתמלא בד"ל אותיות. אבל בשבת הכונה היא בכל השם וגם אדנות, הוא ל"ה והוא כמס' י"ה דיודין. ובפע"ח פ"ה דעמידה כתב וכן שם אגלא הרמוז בר"ת והוא ג"כ גי' ל"ה והכולל עכ"ל לא הבנתי לשון זה. ובפח"י דעמידה הלשון שם אגלא והוא ר"ת אתה וכו' והוא גי' בוכ"ו ע"ה ע"כ. וכונת שם י"ה לא בזכרה שם.

קדושה

(פד, ב) קדושה. לעיין בס"י בהק' שלאחר העמידה מ"ש ומלבד זה וכו', וצו"ש די"א שאלה יוד ודי"ד שאלה י"ב, ופת"ע דמ"א ע"ג ד"ה אמנם ובסוד"ה גם, דמ"ב ע"א סוד"ה עוד. (מה שציין על סוף הק' רחוק"ב, עי' מ"ש הוא ז"ל ד"מ ע"ב ד"ה אך. ועוד צ"י לפ"ד ז"ל דמאי שנא דחו"ב ע"י קדושה ודחו"ג ממילא). ושם בדמ"ב ע"ד ד"ה ובענין ודמ"ו ע"ב סוד"ה עוד. והגר' לכא' כיון שבידו לתקן לו"ח ביחד, גם בידו לתקן בקדושה כמו תי' הציבור, ולפחות יתקן מה שנוגע ללחש, כי הקדושה היא עבור לו"ח כנז' בציונים הנז'.

(פה, ב) קדושה. בס"י ג' ע"ב מג"פ ת"י בכל קדוש. ובשה"כ כ' ג' קק"ק כנגד ג' היות די"ג ני'. ומשמע כל קדוש הוא הוי' א' ולא ג'. ואין לו' שהג' ע"ב שבס"י כנגד ג' ספ"י שבכל קו חח"ן וכו', כי משמעות הל' ג' ע"ב מת"י ות"י חוזר הג' ע"ב על הג' ת"י. ואפ"ל דמשמע להרש"ש זיע"א כיון שההתפשטות הם ת"י כמו השורש, גם הם נק' בשם ע"ב שהוא ת"י, ונמצא שבג' ת"י יש ג' ע"ב. עי' מה שרשמתי בדלותי על שה"כ דט"ל ע"ג. אבל ק' דמה צורך לזה לענין הכונה, אם הם ג' ע"ב או ע"ב א' כפשט שה"כ הנז'. וי"ל שכך גר' מל' שה"כ סו' דרו' ג' דחזרה שכ' גם תכוון כי קדוש בגי' ת"י כנז' ויען יש ת"י ני'

והנה מה שנתפשט מן המו' דו"א בג' חלקים, דהיינו בג' ברכות הא', הם המו' דאו"פ דפני' דחכמה כנז' בסי', ועליהם או' והוכן בחסד כסא. וזה בעצמו חיבוק הימין והשמאל והאמצע שכולם מבחי' ע"ב שהם חסד, והם המו' דפני' הנק' בשם חסד כנז', ועליהם או' אוחזה ומעלה אותה. ומשמע מזה שגם הנוק' דאו"פ דפני' נתמעטה. ובסוף כל ברכה מאלו הג' מאיר לקו א', והוא כונת החיבוק שבסוף כל ברכה. והגם שבזו' א' בברכת אבות אוחזה וכו' אפ' שתפש ההתחלה. כגלקו"ד לו' וא"ש את"ם. אחר כותבי זה ראיתי מ"ש בסוף ההק' מהרא"ם ז"ל בסוף ענ"ה ע"ש, דהמיעוט הוא באו"פ דאחו' ואין מיעוט באו"פ דפני'.

(פג, ב) אתה ה"ג מנצפ"ך אשר בחוטמא דו"א, וכן נז' בשה"כ. ולכאו' מה עניין החוטם בכאן. ובאד"ר נז' מס' את"ה שמתפשטין בחוטם ופה ובזרועות וידיים ואצבעות, ואח"כ אמר וכולהו גבורן שריין לנחתא מחוטמוי. וכתב ביין הרקח אות ל"ג בשם הריפ"ש ז"ל שעיקר הגבו' הם מהדעת שבמצחא דו"א וכאשר יורדין פוגעין תחילה בחוטם ואח"כ בפה וכו' ע"ש. וא"כ מ"ש כאן אשר בחוטמא דו"א נראה שתפש לשון האדרא ואין זה נוגע לכונה.

(פג, ב) אתה גבור מי' אדנות ל"ה אותיות ור"ת אתה וכו' י"ה מלא. הלשון בשה"כ דרו' ה' וע"י שם בוכ"ו הנז' שהוא בגי' ד"ל יש אל המל' עתה שם וכו' אגלא וגם הוא בגי' ד"ל ונרמז בר"ת אתה וכו' אדני גם נק' עתה שם אדנות במילואו אשר יש בו ד"ל אותיות וכו' גם תכוון כי ר"ת אתה וכו' בגי' י"ה ביודין ע"כ. והנה שם אגלא הוא ל"ה כמס' שם י"ה ולא ד"ל. ובשל"ד פ"ב כלל יו"ד כרו"ל אדנות מי' המי' ד"ל אותיות ואם תמלא התיו ביוד יהיה ל"ה והיוד היתירה היא וכו' סוד מו' עי' שבה בשבתות ויו"ט ור"ח וכו' ע"י יוד היא ל"ה אותיות גי' יוד הי מו' דילה עכ"ל. וא"כ נראה לכאו' שמ"ש בשה"כ יש אל המל' עתה שם אגלא, וכן מ"ש כונת י"ה דיודין היא שייכא לשבת ויו"ט ור"ח, ולא לחול. ומ"ש

[עד.]

ע"ב דא"ק   לזווג חו"ב דא"ק   ס"ג דא"ק
 יו"ד יו"ד יו"ד   זווג ע"ב ס"ג דא"ק   יו"ד יו"ד יו"ד
איהיה יהיה

ולהוציא ט"ס עליונות דב"ן מעינים דא"ק עם י"ס דמ"ה ממצח דא"ק,
 ולהמשיכם לנה"י דכתר דבינה (חול) דמ"ה וב"ן דזו"ן דא"ק, ולזווגם
איהיה יהיה

(א) ולהמשיכם לפרצוף נה"י דכתר דבינה (חול) דעתיק. ואז נבקע היסוד דעתיק, ומתגלים כל
 החו"ג, ומתחברים אבא עם יש"ס לפרצוף אחד, ואימא ותבונה לפרצוף אחד.

ולזווג חב"ד (פ"ע) דנה"י דכתר דבינה (חול) דעתיק
איהיה יהיה

(ב) ולהמשיך המוחין דחו"ב דחכמה (אבא) דז"א.

גם לזווג חג"ת (פ"א) דפרצוף הנז'
איהיה יהיה

ולהמשיך המוחין דחו"ב דבינה (אימא) דז"א

גם לזווג נה"י (פ"ת) דפרצוף הנז'
איהיה יהיה

(ג) ולהמשיך המוחין דחו"ג דחו"ב (דעת תחתון) [דז"א]

ולהמשיך כל המוחין הנז' (דג"פ) לפרצוף חג"ת [דכתר] דבינה (חול) דא"א

ולזווג פרצוף חג"ת הנז'
איהיה יהיה

א. א"ה עיין בס' תו"ח די"ז ע"ב וז"ל ונמשכים לנה"י דבינה דעתיק, ר"ל לנה"י דכתר דבינה דעתיק.
 ויכוין כי אז נבקע יסוד דעתיק ומתגלים כל החו"ג תוך חג"ת דא"א, ר"ל תוך חג"ת דכתר דבינה
 דא"א וכו' והראיה לזה שמחג"ת דא"א נמשך הטיפה לב' מזלין נוצר ונקה והדיקנא היא החכמה
 סתימאה שהיא מהג"ר דא"א, אלא שהכוונה היא שמפנימיות א"ק ואב"ע דכתר דבינה דא"א
 נמשך הטיפה לדיקנא שהוא חיצוניות דכתר דבינה דא"א עכ"ל.

ב. צ"ל כי טיפת המוחין דחו"ב דחכמה דז"א שנמשכה מזווג חב"ד דנה"י דעתיק להיכן נמשכה אם
 נמשכת לחג"ת דנה"י דעתיק וכעד"ז ג"כ טיפת המוחין דחו"ב דבינה דז"א שנמשכה מזווג חג"ת
 דנה"י דעתיק נמשכת לנה"י דנה"י דעתיק ואח"כ מזווגים הנה"י דנה"י דע"י ונמשכים כל טיפות
 המוחין הנז' לחב"ד דחג"ת דא"א זה לא אפשר דכבר כתב הרב ז"ל בשער מ"ז פ"ג שאין הטיפה
 עולה מלמטה למעלה ואם נאמר לא כי אלא תחילה מזווגים החב"ד דנה"י דעתיק ונשארת שם
 הטיפה ההיא וכעד"ז ג"כ בחג"ת דנה"י דעתיק וכעד"ז בנה"י דנה"י דעתיק ואחר כל הזווגים הנז' אז
 נמשכין כל טיפות המוחין הנז' אשר בחב"ד וחג"ת ונה"י דעתיק וממשיכים אותם כולם לא"א גם
 זה אין מן ההכרח לומר כן שאחר הזווג נשארים שם טיפות המוחין הנז' אחר שכבר מצינו בזווגי
 הק"ש שסידר לנו מו"ר הרש"ש ז"ל שם בפרטות [שמזווגים תחילה החב"ד דנה"י דע"י ונמשכת
 הטיפה ההיא לחב"ד דחג"ת דא"א ומשם לתרין מזלין ואח"כ מזווגים דנה"י דעתיק וכו'] א"כ
 מוכרח הוא שנאמר כי כאן קיצר וסמך על המעיין וכמ"ש בשער הנסירה פ"ז ע"ש והנלע"ד כתבתי
 וא"ש את"מ.

ג. א"ה נלע"ד כי צ"ל להמשיך המוחין דחו"ג דחו"ב וכמבואר בשער הנסירה פ"ו ובנה"ש דל"ג ע"א
 וע"ב ועש"ב. וכן מצאתי בקצת סידורים שהעבירו ע"ז הקולמוס וכתבו כן והמעיין יבחר.
 הי"ן: וכן כתב בפאת השד"ה עמוד שמ"ה. ועפ"י דבריו כתבנו כאן בסידורנו.

[עה.]

עוֹזָר

להמשיך נה"י דאחור ופנים דפנים ופנים דאחור לחב"ד דנוק',

ולדחות המלכיות לתפארת

פנים דאחור

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְרַד הַי וַיַּר הַי

פנים דאחור

אֱהִיָּה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה
יְרַד הַי וַיַּר הַי

פנים דאחור

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְרַד הַי וַיַּר הַי

אחור דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

בּוֹכּוּ

ג' כלי בינה דנוקבא

אֱלֹהֵי יְרַד וַיַּר
אֱלֹהֵי יְרַד וַיַּר
אֱלֹהֵי יְרַד וַיַּר

ג' כלי חכמה דנוקבא

יְרַד וַיַּר אֱלֹהֵי יְרַד וַיַּר
יְרַד וַיַּר אֱלֹהֵי יְרַד וַיַּר
יְרַד וַיַּר אֱלֹהֵי יְרַד וַיַּר

ג' כלי דעת דנוקבא

יְרַד וַיַּר אֱלֹהֵי יְרַד וַיַּר
יְרַד וַיַּר אֱלֹהֵי יְרַד וַיַּר
יְרַד וַיַּר אֱלֹהֵי יְרַד וַיַּר

לדחות הג' מלכיות לתפארת דנוק'

פנים דאח'   אח' דפנים   פנים דפנים

אֱהִיָּה   אֱהִיָּה   אֱהִיָּה
יְהוָה   יְהוָה   יְהוָה

[עו.]

לדחות הנה"י לחג"ת דנוק'.

פנים דאחור

אֱהִיָּה

יְהוָה

יְוָדֵהִי וַיִּן הִי

פנים דאחור

אֱהִיָּה וְיְוָדֵהִי

יְוָדֵהִי וְיְוָדֵהִי

יְוָדֵהִי וַיִּן הִי

פנים דאחור

אֱהִיָּה

יְהוָה

יְוָדֵהִי וַיִּן הִי

אחור דפנים

אֱהִיָּה

יְהוָה

יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה וְיְוָדֵהִי

יְוָדֵהִי וְיְוָדֵהִי

יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה

יְהוָה

יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה

יְהוָה

יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה וְיְוָדֵהִי

יְוָדֵהִי וְיְוָדֵהִי

יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה

יְהוָה

יְהוָה

בּוֹכּוֹ

ג' כלי חסד דרחל

אֵלֶּף לַמִּדָּה
אֵלֶּף, אֵלֶּף לַמִּדָּה
אֵלֶּף

ג' כלי ת"ת דרחל

אֵלֶּף לַמִּדָּה הִי יוֹד מִם
צְבָאוֹת
הַשֵּׁת־פֶּאֶה

ג' כלי גבורה דרחל

יְהוָה
אֱלֹהִים
אֲכַדְטִם

ולדחות הג' מלכויות ליסוד דנוק'

פנים דאח'

אֱהִיָּה

יְהוָה

אח' דפנים

אֱהִיָּה

יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה

יְהוָה

בּוֹכּוֹ

ג' כלי יסוד דרחל

שִׁין דְּלַת יוֹד
שְׂדִי

שׁ, שֶׁד, שְׂדִי

ונגדלת הנוק' כשיעור נה"י וחג"ת שלה.

ג' כלי דעת דנוקבא

יִוְד, יִוְד הַה, יִוְד הַה וּ, יוֹד הַה וּ הַה
יִוְד, יוֹד הַה, יוֹד הַה וְאוּ, יוֹד הַה וְאוּ הַה

ולדחות החג"ת לחג"ת דנוק'

[עז.]

פנים דאחור

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

פנים דאחור

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

פנים דאחור

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

בּוֹכּוּ

ג' כלי גבורה דרחל

יְהוָה
אֱלֹהִים
אֲכַדְשֶׁם

ג' כלי ת"ת דרחל

אֵלֶּף לַמּוֹד הִי יוֹד מֵם
צְבֹאוֹת
הַשֵּׁת־פֶּא

ג' כלי חסד דרחל

אֵלֶּף לַמּוֹד
אֵלֶּף, אֵלֶּף לַמּוֹד
אֵלֶּף

לדחות הנה"י לנה"י דנוק'

פנים דאחור

אֱהִיָּה
יְהוָה

יִוְד הִי וְיִן הִי

פנים דאחור

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
יִוְד הִי וְיִן הִי

פנים דאחור

אֱהִיָּה
יְהוָה

יִוְד הִי וְיִן הִי

אחור דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה יְהוָה
אֱהִיָּה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה יְהוָה
אֱהִיָּה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

בּוֹכּוֹ

[עז:]

ג' כלי הוד דרחל

אֱלֹהִים
א, אל, אלה, אלהי, אלהים
בּוֹכּוֹן

ג' כלי יסוד דרחל

שִׁין דלַת יוֹד
שְׂדִי
שׁ, שֵׁד, שְׂדִי

ג' כלי נצח דרחל

אֵל
א, אֵל
בּם

ולדחות הג' מלכויות למלכות דנוק'

פנים דאח' פנים דאח' פנים דפנים

אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה

בּוֹכּוֹ

ג' כלי מלכות דנוקבא

אֱלֹף דלַת נוֹן יוֹד
אֲדָנִי
א, אֲד, אֲדָנִי, אֲדָנִי

ועתה נגדלת כשיעור נה"י וחג"ת וחב"ד הגדלותה שהיא כשיעור כל קומת ז"א.

(א) להמשיך הארה מוש"ע נהורין דא"א בב' תפוחין דנוק' ובחוטם ויהיו ד' אל מלאים.

תרין תפוחין אֱלֹף לַמּוֹד אֱלֹף לַמּוֹד
חוטמא אֱלֹף לַמּוֹד אֱלֹף לַמּוֹד

אח"כ חוזרים ומסתלקים [כל] המוחין הנז' מפרצוף הנוק', ועולים ועומדים ע"ג רישא דז"א ואז מתמעטת הנוק' ויורדת עד כנגד החזה דז"א

א. ע"ח ש"כ דל"ג ע"א.

[ע.ה.]

בְּרוּךְ

הַדְּ לַהוֹרִיד הַלַּיְשׁוֹנָה דְהוּי"ה לְהַעֲלוֹת דְּדַדְנִי

שורש חכמה דכתר

Ⓞ להמשיך הו"ק דאחור (תבונה) דאחור (אחור), דחכמה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכמה-חזרה), דנה"י (דתבונה) [דישסו"ת] (חול), [עם ו"ק דצלמי המוחין יו"ד ה"י דקס"א א', עם הנרנח"י], לחב"ד וחג"ת [דנה"י דבינה] דז"א [דאצילות] דניקוד הנו"ו ו"ק דאחור דאחור דחכמה דכתר לחב"ד דז"א

אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּה
יְהוָה

יְוֵד הַיְ דקס"א א'

אֱוֵהוּיְוֵהוּ אֱוֵהוּיְוֵהוּ
יְוֵהוּוֵהוּ יְוֵהוּוֵהוּ

יְוֵד הַיְ דקס"א א'

ג' כלי בינה דז"א
אֱלֶף, אֱלֶף הָא, אֱלֶף הָא יוֹד,
אֱלֶף וְהָא יוֹד וְהָא
אֱלֶף וְהָא יוֹד וְהָא
אֱוֵהוּיְוֵהוּ

ג' כלי דעת דז"א
יְוֵד הַיְ וְיָן הַיְ
יְוֵד הַיְ וְאָן הַיְ
יְוֵד הַיְ וְוֵהוּ הַיְ

ג' כלי חכמה דז"א
יְוֵד הַיְ וְאָן הָא
יְיָ יְהוּ יְהוָה
יְוֵד הָא וְאָן הָא

[ע.ה.:

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱוֵהוּיְוֵהוּ אֱוֵהוּיְוֵהוּ
יְוֵהוּוֵהוּ יְוֵהוּוֵהוּ

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְוֵד הַיְ דקס"א א'

יְוֵד הַיְ דקס"א א'

יְוֵד הַיְ דקס"א א'

ג' כלי גבורה דז"א
יְוֵהוּ
אֱלֶף, אֱלֶף לְמֵד, אֱלֶף לְמֵד הַי,
אֱלֶף לְמֵד הַי יוֹד, אֱלֶף לְמֵד הַי יוֹד מֵם
יְוֵהוּוֵהוּ

ג' כלי ת"ת דז"א
יְוֵד הָא וְאָן הָא
יְיָ יְהוּ יְהוָה
יְוֵהוּוֵהוּ

ג' כלי חסד דז"א
א, אֵל, אֵלּוּ, אֵלּוּהַ
אֱלֹוֵהַ
אֱלֶף לְמֵד

ועתה נתמעטה וירדה הנוק' [דאחו"פ דאח' דחכמה דכתר] Ⓞ עד כנגד היסוד דז"א

Ⓞ בסידור הרש"ש המודפס עשו שילוב בכניסת המוחין בין מוח חכמה ובין מוח הבינה וגם עשו כלים משותפים לשניהם, וכנראה שעשו כן עפ"י המסודר בסידור כת"י הר"י אדרעי. אמנם בסידור היר"א, וכן בסידור הרב הדא"ה עשו הפרדה בין שניהם. והיות ואופן זה יותר קל ונוח למכוין, לכן סידרנו כך כאן. נראה קצת שעדיף להפריד גם בלשון שע"ר ח"ב ש' קמ"ב.
עפ"י השד"ה, יש לעשות דחיית שורשי הבחו"ג לשורש הבינה (ע"ג רישא דז"א), עח"ל ח"ג-59. וכן יש לדחות את שורשי החו"ג כמודים, ושורש הגב' בהטוב שמך (הכל ע"ג רישא דז"א).
Ⓞ עיין באתי לגני ח"א דף צ"ה ע"ב. עלי נהר דף צ"ז ע"ב.

ולחמשי' ח"ן דאחור דפנים דחכמה דכתר, דבינה (או דחכמה) [דנה"י] דישסו"ת, לחב' דז"א

אֱלֹהִים
יְהוָה
אֱלֹהִים
יְהוָה

יְוָדָהּ הִי דקס"א א'

ג' כלי חכמה דז"א
יְוָדָהּ הִי וְאֵן הִיא
יְיָ יְהוּ יְהוּה
יְוָדָהּ הִיא וְאֵן הִיא

שורש בינה דכתר

להמשיך הו"ק דאחור (תבונה) דאחור (אחור), ואחור (תבונה) דפנים (פנים), דבינה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכ' חזרה), [דנה"י] דישסו"ת (חול), עם ו"ק דצלמי המוחין שהם יו"ד ה"י דקס"א ב', עם הנרנח"י, לחב"ד וחג"ת דז"א [דאצי'] דניקיד הנז'

ו"ק דאחור דאחור ואחור דפנים דבינה דכתר, לחב"ד דז"א

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה
אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

יְוָדָהּ הִי דקס"א ב'

ג' כלי בינה דז"א
אֱלֹף, אֱלֹף הִיא, אֱלֹף הִיא יוֹד,
אֱלֹף הִיא יוֹד הִיא
אֱלֹף הִיא יוֹד הִיא
אֱלֹף הִיא

אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה
אֱלֹהִים יְהוָה אֱלֹהִים יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

יְוָדָהּ הִי דקס"א ב'

ג' כלי דעת דז"א
יְוָדָהּ הִי וְיָן הִיא
יְוָדָהּ הִיא וְאֵן הִיא
יְוָדָהּ הִיא וְוֵן הִיא

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה
אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

יְוָדָהּ הִי דקס"א ב'

ג' כלי חכמה דז"א
יְוָדָהּ הִיא וְאֵן הִיא
יְיָ יְהוּ יְהוּה
יְוָדָהּ הִיא וְאֵן הִיא

ולדחות הנה"י דאחור דאחור ואחור דפנים דבינה דכתר, לחג"ת דז"א [עיה:]

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

יְוָדָהּ הִי דקס"א ב'

ג' כלי גבורה דז"א
יְוָדָהּ
אֱלֹף, אֱלֹף לְמֹד, אֱלֹף לְמֹד הִיא,
אֱלֹף לְמֹד הִיא יוֹד, אֱלֹף לְמֹד הִיא יוֹד מִס
יְוָדָהּ

אֱלֹהִים יְהוָה אֱלֹהִים יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

יְוָדָהּ הִי דקס"א ב'

ג' כלי ת"ת דז"א
יְוָדָהּ הִיא וְאֵן הִיא
יְיָ יְהוּ יְהוּה
יְוָדָהּ הִיא וְוֵן הִיא

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

יְוָדָהּ הִי דקס"א ב'

ג' כלי חסד דז"א
אֵל, אֵל, אֵל, אֵל, אֵל, אֵל
אֵל, אֵל, אֵל
אֵל, אֵל, אֵל

יכוין להמשיך הארת המוחין דו"ק דאחור דאחור, ודאחור דפנים, דבינה דכתר, לחב"ד חג"ת דבינה דכתר, [דגה"י] דבינה דרחל, שהיא ה' אחרונה (שורש הב') ו"ק דאחור דאחור ואחור דפנים דבינה דכתר לחב"ד חג"ת דנוק'

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ
יְהוָהוּ יְהוָהוּ יְהוָהוּ יְהוָהוּ

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

יוד הי' דקס"א ב'

יוד הי' דקס"א ב'

יוד הי' דקס"א ב'

חב"ד חג"ת דנוק'

[הורדת השפע לנוק' שבכריאה]

ולהעלותה (נוק' שבכריאה, דאח' דאח' ואח' דפנים דבינה דכתר) עד [כנגד] היסוד דפר' הנו' דז"א לחבר י"ה ד[צלמי ה]מוחין עם ו"ה תו"מ (ת"ת ומל' - זו"ן - כלים) יְהוָה

מעש"ק: להמשיך לזו"ן דכריאה ב' מיני שפע ע"י יוד הי' דקס"א כדי להעלותם, ולכלול זו"ן דיצירה.

אתה

[ע.ט.]

הה להוריד ה' ראשונה דהוי"ה ולהעלות ה' ראשונה דאהי"ה.

להמשיך חב"ד דאחור (תבונה) דאחור (אחור), דחכמה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכמה-חזרה), [דגה"י] (דתבונה) [דישסו"ת] (חול), [עם ג"ר דצלמי המוחין אל"ף ה"י דקס"א א', עם הנרנח"י, לחב"ד דניקוד הנו' דז"א [דאצילות] חב"ד דאחור דאחור דחכמה דכתר, לחב"ד דז"א

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אלף הי' דקס"א א'

אלף הי' דקס"א א'

אלף הי' דקס"א א'

ג' כלי בינה דז"א

אֱלֹהִים, אֱלֹהִים הָאֵל, אֱלֹהִים הָאֵל יוֹד,
אֱלֹהִים הָאֵל יוֹד הָאֵל
אֱלֹהִים הָאֵל יוֹד הָאֵל
אֱלֹהִים

ג' כלי דעת דז"א

יוד הי' ויו' הי'
יוד הי' ואו' הי'
יוד הה וו' הה

ג' כלי חכמה דז"א

יוד הי' ואו' הא'
י' יה' יהו' יהוה
יוד הא' ואו' הא'

ולדחות החג' דאח' דאח' דחכמה דכתר, דבינה (או דחכ'), [דנה"י] דבי' דז"א, לחג'ת [עט:]

אֱלֹהִים
יְהוָה

יוד הי' דקס"א א'

ג' כלי חסד דז"א

א, אל, אלו, אלוה
אלוה
אלוף למד

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

יוד הי' דקס"א א'

ג' כלי ת"ת דז"א

יוד הא ואו הא
י יה יהו יהוה
יהוה

אֱלֹהִים
יְהוָה

יוד הי' דקס"א א'

ג' כלי גבורה דז"א

יה
אלף, אלף למד, אלף למד הי,
אלף למד הי יוד, אלף למד הי יוד מם
יהוה

ולדחות הנח"י דאח' דאח' דחכמה דכתר, דבינה (או דחכמה), [דנה"י] דבינה דז"א, לנה"י

אֱלֹהִים
יְהוָה

יוד הי' דקס"א א'

ג' כלי נצח דז"א

יהוה
צ' צב צבא
צבא

אוהויהו אוהויהו
יהויהו יהויהו

יוד הי' דקס"א א'

ג' כלי יסוד דז"א

יאהדוניה
שין, שין דלת, שין דלת יוד
שין דלת יוד

אֱלֹהִים
יְהוָה

יוד הי' דקס"א א'

ג' כלי הוד דז"א

אדני
א צבאו צבאות
אורת

ועתה נתמעטה וירדה הנוק' [דאחו"פ דאח' דחכמה דכתר] עד כנגד העטרה דז"א

ולהמשיך חכמה דאח' דפנים דחכמה דכתר, דבי' (או דחכ'), דנה"י דיסו"ת, לחכמה דז"א
חכמה דאחור דפנים דחכמה דכתר, לחכמה דז"א [דאצילות] דניקוד הנז' (א)

אֱלֹהִים
יְהוָה

אלף הי' דקס"א א'

ג' כלי חכמה דז"א

יוד הי' ואו הא
י יה יהו יהוה
יוד הא ואו הא

שורש בינה דכתר

להמשיך חב"ד דאחור (תבונה) דאחור (אחור), ודאחור (תבונה) דפנים (פנים), דבינה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכמה-חזרה), [דנה"י] דישסו"ת (חול), עם ג"ר דצלמי המוחין אל"ף ה"י דקס"א ב', עם הנרנח"י], לחב"ד דניקוד הנז' דז"א [דאצ"י]

חב"ד דאחור דאחור ודאחור דפנים דבינה דכתר, לחב"ד דז"א **לגבי ה** (כריעת הראש)

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>אלף הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי בינה דז"א אלף, אלף הא, אלף הא יוד, אלף והא יוד והא אלף והא יוד והא א-י-ו-ה</p>	<p>אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה</p> <p>אלף הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי דעת דז"א יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי יוד הה וו הה</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>אלף הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי חכמה דז"א יוד הי ואו הא י יהו יהוה יוד הא ואו הא</p>
--	---	--

ולדחות החג"ת דאחור דאחור ואחור דפנים דבינה דכתר, לחג"ת דז"א

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>יוד הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי גבורה דז"א יה אלף, אלף למד, אלף למד הי, אלף למד הי יוד, אלף למד הי יוד מם י-ה-ו-ה</p>	<p>אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה</p> <p>יוד הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי ת"ת דז"א יוד הא ואו הא י יהו יהוה י-ה-ו-ה</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>יוד הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי חסד דז"א א, אל, אלו, אלוה אלוה אלף למד</p>
--	---	--

ולדחות הנה"י דאחור דאחור ואחור דפנים דבינה דכתר, לנה"י דז"א

[פ.]

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>יוד הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי הוד דז"א א-ו-י א צבאו צבאות אורת</p>	<p>אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה</p> <p>יוד הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי יסוד דז"א יאהדוניה שין, שיין דלת, שיין דלת יוד שיין דלת יוד</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>יוד הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי נצח דז"א י-ה-ו-ה צבב צבב צבב</p>
--	---	--

להמשיך הארת המוחין דחב"ד דאחור דאחור דאחור דפנים דבינה דכתר,
לחב"ד דניקוד הנז' דבינה דכתר, [דנה"י] דבינה דרחל, שהיא ה' אחרונה (שורש הב')

חב"ד דאחור דאחור ודאחור דפנים דבינה דכתר, לחב"ד דנוק'

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>
<p>אלף הי' דקס"א ב'</p>	<p>אלף הי' דקס"א ב'</p>	<p>אלף הי' דקס"א ב'</p>
<p>חב"ד דנוק'</p>		

(X) ולדחות החג"ת דאחור דאחור ודאחור דפנים דבינה דכתר, דנה"י דבינה דנוק', לחג"ת

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>
<p>יוד הי' דקס"א ב'</p>	<p>יוד הי' דקס"א ב'</p>	<p>יוד הי' דקס"א ב'</p>
<p>חג"ת דנוק'</p>		

ולדחות הנה"י דאחור דאחור ודאחור דפנים דבינה דכתר, דנה"י דבינה דנוק', לנה"י

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>
<p>יוד הי' דקס"א ב'</p>	<p>יוד הי' דקס"א ב'</p>	<p>יוד הי' דקס"א ב'</p>
<p>נה"י דנוק'</p>		

[המושכת השפע לנוק' שעלתה מהבריאה]

ולהעלותה (כול' דחח"ן בג"ה דנוק' שעלתה מהבריאה) עד כנגד [אחורי] נו"ה דפר' בינה דכתר,
[דנה"י] דבינה דז"א [דאצי' דניקוד הנז']

לחבר א"ה ד[צלמוי ה] מוחין עם י"ה חו"ב [דז"א-כלים]
אהיה

מעש"ק: להמשיך לכתב"ד דבריאה ב' מיני שפע ע"י אלף הי' דקס"א הנוכר כדי להעלותם,
ולכלול כתב"ד דיצירה.

א. א"ה גם יכולין לדחות הארת המוחין והנרנח"י דחג"ת לחג"ת והנה"י לנה"י דנוק' דניקוד הנז', ועיין
לעיל דנ"ח ע"א אות א'. ולכן הוספנו את הכוונות האלו.

[פ:]

יהוה ואדני יאהדונה

דה להעלות ולחבר ד' דאדנ"י עם ה' ראשונה דהוי"ה.

שורש חכמה דכתר

להמשיך הו"ק דפנים (יש"ס) דאחור (אחור), דחכמה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכמה-חזרה), [דנה"י] (דיש"ס) [דישסו"ת] (חול), עם ו"ק דצלמי המוחין שהם וי"ו ה"י דע"ב, עם הנרנח"י], לחב"ד חג"ת דז"א [דאצילות] דניקוד הנז'

ו"ק דפנים דאחור דחכמה דכתר, לחב"ד דז"א

אהיה
יהוה
אהיה
יהוה

וי"ו ה"י דע"ב

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהוייהו אהוייהו
יהווייהו יהווייהו

וי"ו ה"י דע"ב

אהיה
יהוה
אהיה
יהוה

וי"ו ה"י דע"ב

ג' כלי חכמה דז"א

יוד ה"י ואו הא
י"ה יהו יהוה
יוד הא ואו הא

ג' כלי בינה דז"א

אלף, אלף הא, אלף הא יוד,
אלף יהוה יוד והא
אלף יהוה יוד והא
או יהוה

ג' כלי דעת דז"א

יוד ה"י וי"ו ה"י
יוד ה"י ואו ה"י
יוד ה"י וו ה"י

[פא:]

ולדחות הנה"י דפנים דאחור דחכמה דכתר, לחג"ת דז"א

אהיה
יהוה

וי"ו ה"י דע"ב

אהוייהו אהוייהו
יהווייהו יהווייהו

וי"ו ה"י דע"ב

אהיה
יהוה

וי"ו ה"י דע"ב

ג' כלי גבורה דז"א

י"ה
אלף, אלף למד, אלף למד ה"י,
אלף למד ה"י יוד, אלף למד ה"י יוד במם
יהוה

ג' כלי ת"ת דז"א

יוד הא ואו הא
י"ה יהו יהוה
יהוה

ג' כלי חסד דז"א

א, אל, אלו, אלוה
אלוה
אלף למד

להמשיך הארה דו"ק דפנים (יש"ס) דאח' (אח'), ואח' (תבונה) דאח', דחכ' דכתר, לחב"ד חג"ת דפנ' דאח' ואח' דאח' דחכ' דכתר, דנה"י דבי' דרחל דני' הנז', שהיא ה' אחרונה (שורש הב')

ו"ק דפנים דאחור ואחור דאחור דחכמה דכתר, לחב"ד חג"ת דנוק'

אהיה אהיה יהוה יהוה	אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה	אהיה אהיה יהוה יהוה
אהיה אהיה יהוה יהוה	אוהויהו אוהויהו אוהויהו אוהויהו יהוהיהו יהוהיהו יהוהיהו יהוהיהו	אוהויהו אוהויהו יהוהיהו יהוהיהו
דקס"א א' ויוה"י דע"ב	דקס"א א' ויוה"י דע"ב	דקס"א א' ויוה"י דע"ב

חב"ד חג"ת דנוק'

[המושכת השפע לנוק' שעלתה]

ולתעלותה (נוק' דפנים דאחור ואחור דאחור דחכמה דכתר) עד [כנגד] החוזה [דב"ש דת"ת דז"א]

ולתמשיך ח"ן דפנים (יש"ס) דפנים (פנים) דחכמה דכתר, דבינה (או דחכמה), [דנה"י] (דיש"ס) [דישסו"ת], לחכמה דז"א [דאצילות] דניקוד הנז'

אהיה
יהוה
אהיה
יהוה
ויוה"י דע"ב
ג' כלי חכמה דז"א
יוה"י ואוה"א
י"ה יהו יהוה
יוה"י הא ואוה"א

שורש בינה דכתר

ולתמשיך נה"י וחג"ת דפנים (יש"ס) דאח' (אח'), ודפנים (יש"ס) דפנים (פנים), דבינה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכמה-חזרה), דנה"י (דיש"ס) [דישסו"ת] (חול), [עם ו"ק דצלמי המוחין] שהם וא"ו ה"י דס"ג, עם הנרנח"י, לחב"ד וחג"ת דז"א [דאצילות] דניקוד הנז'

ו"ק דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר, לחב"ד דז"א

אהיה אהיה יהוה יהוה	אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה	אהיה אהיה יהוה יהוה
אהיה אהיה יהוה יהוה	אוהויהו אוהויהו אוהויהו אוהויהו יהוהיהו יהוהיהו יהוהיהו יהוהיהו	אוהויהו אוהויהו יהוהיהו יהוהיהו
ואוה"י דס"ג	ואוה"י דס"ג	ואוה"י דס"ג

ואוה"י דס"ג

ג' כלי בינה דו"א
אלף, אלף הא, אלף הא יוד,
אלף והא יוד והא
אלף והא יוד והא
אוי

ג' כלי דעת דו"א
יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הה וו הה

ג' כלי חכמה דו"א
יוד הי ואו הא
י יה יהו יהוה
יוד הא ואו הא

ולדחות הנה"י דפנים דאחור ופנים דפנים דבינה דכתר, לחג"ת דו"א

אהיה אהיה
יהוה יהוה
ואו הי דס"ג

אוויהו אוויהו אוויהו אוויהו
יוויהו יוויהו יוויהו יוויהו

אהיה אהיה
יהוה יהוה
ואו הי דס"ג

ואו הי דס"ג

ג' כלי גבורה דו"א

י
אלף, אלף למד, אלף למד הי,
אלף למד הי יוד, אלף למד הי יוד מם
יוויהו

ג' כלי ת"ת דו"א

יוד הא ואו הא
י יה יהו יהוה
יוויהו

ג' כלי חסד דו"א

א, אל, אלו, אלוה
אלוה
אלף למד

ו לגבי ה (זקיפת הגוף)

[פא:]

יכוין להמשיך הארת [המוחין] דו"ק דפנים (יש"ס) דאחור (אחור), ודפנים (יש"ס) דפנים (פנים), דבינה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכמה-חזרה), לחב"ד חג"ת^(א) דפנים (יש"ס) דאחור (אחור), ופנים (יש"ס) דפנים (פנים), דבינה דכתר, [דנה"י דבינה] דרחל הנו', [שהיא ה' אחרונה (שורש הב')]

ו"ק דפנים דאחור ופנים דפנים דבינה דכתר, לחב"ד חג"ת דנוק'

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה אהיה אהיה אהיה
יהוה יהוה יהוה יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אוויהו אוויהו אוויהו אוויהו
יוויהו יוויהו יוויהו יוויהו

אהיה אהיה
יהוה יהוה

ואו הי דס"ג

ואו הי דס"ג

ואו הי דס"ג

חב"ד חג"ת דנוק'

[הורדת השפע לנוק' שבבריאה]

להעלות מלכיות דיעקב ורחל דפנים דאחור ופנים דפנים דבינה דכתר, לאצילות.
(ביר"א ליתא:) ולחבר(ק), מלכיות דדת"י שבהם בדת"י דשורשי פרצופה שהם כנגד
יסוד דז"א [דאצילות] דניקוד הנו'.

גם יכוין להעלות, (ביר"א ליתא:) ולחבר(ק) מלכיות דו"ק דכתר דאחור דפנים ואחור דאחור [דבינה
דכתר] דיעקב ורחל, בו"ק דכתר דשורשי פרצופה שהם כנגד ב' שלישי תפארת דתפארת דז"א
[דאצילות] דניקוד הנו'.

לחבר ואו הי דס"ג (צלמים) דזקיפה א' עם יוד הי דקס"א ב' (צלמים) דכריעה א'
(כריעה א') (זקיפה א')
יוד הי ואו הי

מעש"ק: יכוין לזקוף להעלות זו"ן דבריאה ע"י ואו הי דס"ג הנזכר.

זקיפה ב' הלה להעלות ה ראשונה דאהי"ה ולחברה עם ה ראשונה דהו"ה.

[פ.כ.]

שורש חכמה דכתר

להמשיך חב"ד דפנים (יש"ס) דאחור (אחור) דחכמה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכמה-
חזרה), [דנה"ג] (יש"ס) [דישסו"ת], [עם ג"ר דצלמי המוחין יו"ד ה"י דע"ב, עם הנרנח"י,
לחב"ד דפנים דאחור דחכמה דכתר דניקוד הנו' דז"א [דאצילות]

חב"ד דפנים דאחור דחכמה דכתר לחב"ד דז"א

אֱהִיָּה
יְהוָה

יוד הי דע"ב

ג' כלי בינה דז"א

אֵלֶּף, אֵלֶּף הָא, אֵלֶּף הָא יוֹד,
אֵלֶּף הָא יוֹד הָא
אֵלֶּף הָא יוֹד הָא
אוּיָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

יוד הי דע"ב

ג' כלי חכמה דז"א

יוד הי ואו הא
י יה יהו יהוה
יוד הא ואו הא

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

יוד הי דע"ב

ג' כלי דעת דז"א

יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הה וו הה

ולדחות ההג"ת דפנים דאחור דחכמה דכתר, לחג"ת דז"א

[פ.כ:]

אֱהִיָּה
יְהוָה

ויו הי דע"ב

ג' כלי גבורה דז"א

יָה
אֵלֶּף, אֵלֶּף לְמוֹד, אֵלֶּף לְמוֹד הִי,
אֵלֶּף לְמוֹד הִי יוֹד, אֵלֶּף לְמוֹד הִי יוֹד מִס
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

ויו הי דע"ב

ג' כלי ת"ת דז"א

יוד הא ואו הא
י יה יהו יהוה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

ויו הי דע"ב

ג' כלי חסד דז"א

א, אֵל, אֵלֹו, אֵלֹוה
אֵלֹוה
אֵלֶּף לְמוֹד

ולדחות הנה"י פנים דאחור דחכמה דכתר, לנה"י דז"א

אֱלֹהִים יְהוָה וַיַּהֲדִי דע"ב ג' כלי הוד דז"א אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ אורת	אֱלֹהֵינוּ אורהויהו יְהוָה יוהויהו וַיַּהֲדִי דע"ב ג' כלי יסוד דז"א אֱלֹהֵינוּ שׁיין, שׁיין דלת, שׁיין דלת יוד שׁיין דלת יוד	אֱלֹהִים יְהוָה וַיַּהֲדִי דע"ב ג' כלי נצח דז"א יְהוָה צַבְצַב צבא
--	---	--

[פג.] להמשיך הארת החב"ד דאחור (תבונה) דאחור, ופנים (יש"ס) דאחור דחכמה דכתר, [דנה"י דישסו"ת], לחב"ד דאחור ופנים דאחור דרחל דניקוד הנו"א^(*)

חב"ד דאחור דאחור ופנים דאחור דחכמה דכתר, לחב"ד דנוק'

אֱלֹהִים יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ דקס"א א' יְהוָה דע"ב	אֱלֹהֵינוּ אלהיה אלהיה אלהיה יְהוָה יהוה יהוה יהוה אֱלֹהֵינוּ דקס"א א' יְהוָה דע"ב חב"ד דנוק'	אֱלֹהִים יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ דקס"א א' יְהוָה דע"ב
--	---	--

^(*) ולדחות החג"ת דאחור ופנים דאחור דחכמה דכתר דנה"י דבינה דנוק', לחג"ת

אֱלֹהִים יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה דקס"א א' וַיַּהֲדִי דע"ב	אֱלֹהֵינוּ אלהיה אלהיה אלהיה יְהוָה יהוה יהוה יהוה יְהוָה דקס"א א' וַיַּהֲדִי דע"ב חג"ת דנוק'	אֱלֹהִים יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה דקס"א א' וַיַּהֲדִי דע"ב
--	---	--

ולדחות הנה"י דאחור ופנים דאחור דחכמה דכתר דנה"י דבינה דנוק', לנה"י

אֱלֹהִים יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה דקס"א א' וַיַּהֲדִי דע"ב	אֱלֹהֵינוּ אורהויהו אורהויהו אורהויהו אורהויהו יְהוָה יוהויהו יוהויהו יוהויהו יוהויהו יְהוָה דקס"א א' וַיַּהֲדִי דע"ב נה"י דנוק'	אֱלֹהִים יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה דקס"א א' וַיַּהֲדִי דע"ב
--	--	--

א. א"ה גם יכוין לדחות הארת המו" והנרנח"י דחג"ת לחג"ת והנה"י לנה"י דני' הנו' כמש"ל ד"פ ע"א.

[המשכת השפע לנוק' שעלתה]

להעלותה (נוק' דאחור ופנים דאחור דחכמה דכתר) כנגד ב' שלישי ת"ת דז"א דניקוד הנז'.
ולמשך חכמה דפנים דפנים דחכמה דכתר דנה"י דישסו"ת, לחכמה דניקוד הנז' דז"א
חכמה דפנים דפנים דחכמה דכתר לחכמה דז"א

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְוֹדֵהוּ הִי דע"ב

ג' כלי חכמה דז"א
יְוֹדֵהוּ הִי וְאֵן הֵא
יְיָ יְהוּ יְהוָה
יְוֹדֵהוּ הֵא וְאֵן הֵא

שורש בינה דכתר

וגם להמשיך חב"ד דפנים (יש"ס) דאחור (אחור), ופנים (יש"ס) דפנים (פנים), דבינה דכתר,
דב' (או דחכ'), דנה"י דישס[ו"ת], עם יו"ד ה"י דס"ג, עם הנרנח"י, לחב"ד דז"א דני' הנז'

ל לגבי ה
(זקיפת הראש)

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

יְוֹדֵהוּ הִי דס"ג

ג' כלי בינה דז"א

אֱלֹהִים אֱלֹהִים הֵא אֱלֹהִים הֵא יוֹדֵהוּ
אֱלֹהִים הֵא יוֹדֵהוּ אֱלֹהִים הֵא
אֱלֹהִים הֵא יוֹדֵהוּ אֱלֹהִים הֵא

אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

יְוֹדֵהוּ הִי דס"ג

ג' כלי דעת דז"א

יְוֹדֵהוּ הִי וְיָן הִי
יְוֹדֵהוּ הִי וְאֵן הִי
יְוֹדֵהוּ הִי וְו הִי

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

יְוֹדֵהוּ הִי דס"ג

ג' כלי חכמה דז"א

יְוֹדֵהוּ הִי וְאֵן הֵא
יְיָ יְהוּ יְהוָה
יְוֹדֵהוּ הֵא וְאֵן הֵא

ולדחות החג"ת דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר, לחג"ת דז"א

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

וְאֵן הִי דס"ג

ג' כלי גבורה דז"א

יְוֹדֵהוּ
אֱלֹהִים אֱלֹהִים לְמֹד הִי אֱלֹהִים לְמֹד הִי
אֱלֹהִים לְמֹד הִי יוֹדֵהוּ אֱלֹהִים לְמֹד הִי יוֹדֵהוּ
יְוֹדֵהוּ

אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

וְאֵן הִי דס"ג

ג' כלי ת"ת דז"א

יְוֹדֵהוּ הֵא וְאֵן הֵא
יְיָ יְהוּ יְהוָה
יְוֹדֵהוּ

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

וְאֵן הִי דס"ג

ג' כלי חסד דז"א

אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים
אֱלֹהִים אֱלֹהִים
אֱלֹהִים לְמֹד

ולדחות הנה"י דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר, לנה"י דז"א

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p> <p>ג' כלי הוד דז"א</p> <p>אזני</p> <p>א צבאו צבאות אורת</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p> <p>ג' כלי יסוד דז"א</p> <p>איהדוניה</p> <p>שין, שיין דלת, שיין דלת יוד שיין דלת יוד</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p> <p>ג' כלי נצח דז"א</p> <p>יהורה</p> <p>צ צב צבא צבא</p>
---	--	---

להמשיך הארת המוחין דחב"ד דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר, לחב"ד דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר דרחל

חב"ד דפנים דאחור ופנים דפנים דבינה דכתר, לחב"ד דנוק'

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>יוד ה"י דס"ג</p>	<p>אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה</p> <p>יוד ה"י דס"ג</p> <p>חב"ד דנוק'</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>יוד ה"י דס"ג</p>
--	--	--

(א) ולדחות החג"ת דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר, לחג"ת דנוק'

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p>	<p>אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p> <p>חג"ת דנוק'</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p>
--	--	--

(א) ולדחות הנה"י דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר, לנה"י דנוק'

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p>	<p>אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p> <p>נה"י דנוק'</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p>
--	--	--

א. א"ה גם יכוין לדחות הארת המוחין והנרננח"י דחג"ת לחג"ת, והנה"י לנה"י דנוק' דניקוד הנז' כמש"ל.

[המשכת השפע לנוק' שעלתה]

להעלות (ביר"א ליתא:) ולחבר (ק), מל' דחח"ן בג"ה [דפנים דאח' ודפנים דפנים דבינה דכתר דנה"י דבינה] דרחל דני' הנז', בחח"ן בג"ה דשו' פר', שהם כנגד נו"ה דז"א [דאצי'] דני' הנז'.
 [להעלות] (ביר"א ליתא:) ולחבר (ק), [מל'] די"ס דכתר [דפנים דאח' ודפנים דפנים דבינה דכתר, דנה"י דבינה] דרחל דניקוד הנז', כנגד ב' שלישי ת"ת דז"א [דאצי'] דניקוד הנז'.
 גם יכוין להעלות (ביר"א ליתא:) ולחבר (ק), [מלכויות] דג"ר דכתר דאחור דפנים ודאחור דאחור [דבינה דכתר, דנה"י דבינה] דרחל, בחב"ד דכתר דשורשי פרצופה כנגד שלישי עליון דתפארת דתפארת דז"א [דאצילות] דניקוד הנז'.

לחבר יוד הי דס"ג (צלמים) דזקיפה ב' עם אלף הי דקס"א ב' (צלמים) דכריעה ב'

(כריעה ב') (זקיפה ב')
אלף הי יוד הי

ז"א מחבקה משם ע"ב שבימינו **יוד הי ויו הי** ע"ב דע"ב

מעש"ק: יכוין לזקוף ולהעלות כחב"ד דבריאה עם כל הבריאה לאצילות ע"י **יוד הי** דס"ג הנזכר גם יכוין להמשיך שפע והארה משם ס"ג **יוד הי ואו הי** שהיא אימא דאצילות והיא חיות של הבריאה, לעולם הבריאה, כדי שיכין שם מקום ליצירה כשיעלה לבריאה. גם יכוין להאיר ע"י שם ס"ג זה מהבריאה ליצירה.

בין המצרים: יכוין בהוי"ה זו [שתאיר] בחילופה: **יהוה טדהד**

[פג:]

מגן

גי' ג' א"ל שבתרין תפוחין דנוק'. וא"ל הג' בחוטמה כלול משניהם

להמשיך ש"ע רבוא נהורין דתרין תפוחין וחוטמא דילה

אל אל אל

אלף למד אלף למד אלף למד

לחבר מגן זה עם מגן דמלך עוזר ושניהם גי' מקום שהוא הויה בהכאה להמשיכו לנוק'

ההההה ווווו ההההה

אברָהם^(א)

א. א"ה בקצת סידורים כ"כ, גם אברהם הוא הק"ק אהבה דהק"ק דז"א שע"י המ"ן שהעלינו משם חזרו פב"פ. וגם הוא חסד שהם החסדים שהם המוחין דשם מ"ה הנק' חסדים שעל ידם חזרו ז"ו"ן פב"פ. וגם הוא סוד פרצוף חכמה שהוא לבדו נתקן בברכה זו וכלי החכמה נעשה מב' פרקין עלאין דחסד.

לאה
(דרחל)

כותל משותף (ריבועים)

ז"א נותן את הריבועים לנוק; דהיינו מדרגה 4, מהדופן שלו לדופן שלה, לעומת הבו"ג הנכנסים מלמעלה - בצל"ם)

כתר ←

←	בינה
←	גבורה

←	חכמה
←	חסד

←	דעת
←	ת"ת
←	יסוד

←	גבורה
←	הוד

←	חסד
←	נצה

←	סיום לאה	מלכות
←	רחל	כתר
←		חכמה
←		בינה
←		דעת
←		חסד
←		יסוד
←		מלכות

←	בינה
←	גבורה
←	הוד

←	חכמה
←	חסד
←	נצה

←	דעת
←	ת"ת
←	יסוד

←	סיום רחל	מלכות
---	----------	-------

ז"א

מדרגה
4 | 2
(מי"ב מדרגות של הרפ"ח)

כתר

←

←	בינה
←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

←	חכמה
←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

←	דעת
←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

←	גבורה
←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

←	חסד
←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

←	ת"ת
←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

חות דז"א

←	הוד
←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

←	נצה
←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

←	יסוד
←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

←	עטרת היסוד	סיום ז"א
---	------------	----------

מקורות

שעה"כ דף ל"ט ע"ג ד'. ע"ה ח"א שער אנ"כ פ"ו, דף צ"ג סע"ב, ח"ב דף כ"ר ע"ד. ע"ה ח"ב דף מ"ה ע"ג אות ח' (ט"פ ע"ב עולה בגי' תרדמה), דף נ"ג ע"א. ע"ה ח"א דף ק' ע"ד. ש"ש ח"ב (ע"ה) דף ס"ב אע"ב (פ"ז), דף כ"א ע"ב אות ט"ו, דף ל"ו ע"ג כלל ח' ד"ה מ"ש. נה"ש דף ל' ע"א שאלה כ"ד. תו"ח דף קמ"ג אע"א. ע"ה ח"ב דף פ"ו ע"ג ד'. (בשר גידים ועצמות). נה"ש דף י"ז ע"ד. פת"ע דף ל"ז ע"ד אות ד' (שמות אלקי"ם). סידור היר"א ח"א 631. סידור הרב הדאיה 358. דב"ש דף א' ע"ג ש' ו' וש' ח'. כרם שלמה ח"ו דף קפ"ה, רפ"ט. ש' מ' רשב"י דף ט"ז ע"ב ד"ה ואחר. ש"ש ח"ג דף מ"ג ע"ד, פת"ע דף ל"ח סע"א ד"ה ובענין. ענין "אתי חסד ופריש לון גזעין": שעה"כ דף צ"א רע"ג, צ"ח סע"ב. אוצ"ח דף ט' ע"א. עו"ת דף נ"ה רע"ב. שלום ירושלים דף מ' ע"ב. אמת מאר"ץ דף ע"ו ע"א. מבו"ש דף מ"ג ע"ג. סידור חול ח"ב דף י"ב. בא"ל ח"ה דף י"ח ע"ב, נ"ג ע"א. פת"ע דף צ"ד ע"א-ב. נה"ש דף ל"ג רע"ב. שעה"כ דף צ"ו רע"ג (לאה).

נגמר סעי' א' והוא פלגוף א' :
ואח"כ ביום א' במלת באהבה מסתלקים ללמי המוחין
 דלוא"ל מתוך עשרה פלגופי ד"א והאמתות
 והחסדים שבהם עומדים ע"ג רש"א ד"א והביטות ונבירות
 שבהם מחפשיים בעשרה פלגופי לזה ורחל כי כחב"ד וחג"ח
 דללמי המוחין הם מתלבשים בלזה והם רנח"י ונה"י שהם
 הגשפ דללמי המוחין הם מתלבשים ברחל ובמלה אדרט יטין
 לנסור לזה מן כחב"ד חג"ח ולפי שאי אפשר לנסור את
 רחל לבד לפנים אם לא הקבל הארת ה' ראשונה ד"א
 שהוא משלום הנרנח"י כי לא היה בה רק גשפ נה"י דללמי
 כל המוחין ולריך שחקבל כל המוחין דלחור לכן יטין
 להמשיך הביטות ונבירות דכחב"ד חג"ח דללמי כל המוחין
 דעשרה פלגופי ז"א דבין לפי' כתר דפרלוף הכתר דהא
 ולנסור אותו ולהשאר עם המוחין הראיים אליו יחידה דחידה
 ולהמשיך השאר לתכמה דכתר במלת לחיים ולנסור אותו ובמלת
 מלך בינה וכן עמ"ל כל ה"ם לפלגוף הכתר דרחל בעשר
 חיצות זכריות :

ועי' השופר מסתלקים המוחין מהטוב' ושלים למ"ן עם
 חכמות וחסדים כמכר בכוונת השופר ונמשכן מוחין דפנים
 ומחפשיים המוחין דלוא"ל דלחור דפרלופי לחור ד"א מתקום
 שהו ומוחין אחרים' דפנים דפרלוף דפי' ד"א ונכנה יגדל פלגוף
 כתר דפנים דרחל ונמשכים בו הגבורות דכחב"ד חג"ח דפנים
 ד"א ונגסר ונמלאו פלגוף כתר דרחל אחר השופר י"ד
 גבורות ו' גבורות קשות בלחורי הכתר ח' מתקום כפנים
 דכתר . וביום ב' חן מכוונה החיטניות (ס' ע"א) יטין
 בפנימיות במלת באהבה לפלק הגבורות דכחב"ד חג"ח
 מפרלוף כתר דלחור דרחל ולהעלותם עם המוחין דלחור
 ד"א למ"ד ומ"ן לחור"א ולזווגם ולהתבדך מוחין חדשים מתקום
 מזווגם ולהמשיכם עם המוחין הישנים שפעל למ"ד ומ"ן לפנים
 ולחור דעשרה פלגופי לחור ד"א ולהמשיך פי' ז"א י"ד
 גבורות דכחב"ד חג"ח דהמוחין חדשים גם יפנים לפנים
 ולחור דפרלופי כתר דלחור דרחל מהט' יתבדך שש גבורות קשות
 ושש מתקוות דכחב"ד חג"ח והם י"ב גבורות לפנים ולחור
 דפרלוף חכמה דלחור דרחל :

ואח"כ פי' השופר דיום ב' מלבד כוונה החיטניות יטין
 בפנימיות בתקיעה ראשונה לפלק המוחין דפנים
 שנמשכו בו"א בתקיעות ביום א' ולהעלותם שש הגבורות
 דכחב"ד חג"ח שלהם שדפרלוף כתר דפנים דרחל וביחודי
 דפנים דפנים למ"ד ומ"ן לחור"א ולזווגם ולהתבדך מוחין חדשים
 מתקום מזווגם ולחור להמשיך ב' בחי' המוחין הנכבד
 לחור ופנים דעשרה פלגופי דפנים ד"א ולהתבדך פי' ז"א
 י"ד גבורות דכחב"ד חג"ח שלהם לפנים לחור דפרלוף כתר
 דפנים דרחל ומן הכתר הנכבד יתבדך שש גבורות קשות
 ושש מתקוות דכחב"ד חג"ח והם י"ב גבורות לחור ופנים
 דפרלוף חכמה דפנים דרחל :

ונמצא כי כשני ימים נמשכו בו"א ארבע בחי' מוחין
 ולרחל נמשכו הגבורות דכחב"ד וחג"ח שלהם והם
 גבורות ומיתוק ביום א' ונבירות ומיתוק ביום ב' כי המיתוק
 הנמשך במלת באהבה ביום ב' (ה) אינו נמנה בשם מיתוק
 אלא גבורות בערך היום ב' והרי פתה ביום ב' אחר
 החקיעות יש פנים לחור דפרלוף חכמה דלחור דפנימיות
 דרחל י"ב גבורות וכן כפנים לחור דפרלוף חכמה דפנים
 דפנימיות י"ב גבורות והם ס' וכן (ב) עמ"ל בחיטניות . אלא
 שמתקום עשרה גבורות הם ס' גבורות בלחור וה' בפנים וביום
 ד' הם ד' וביום ה' ג' ביום ג' במלת באהבה יטין להמשיך
 עשרה גבורות דבינה ודעת וחג"ח והם כפילות מן לחור
 ופנים דפרלוף חכמה דלחור דרחל לחור ופנים דפרלוף
 בינה דלחור דרחל ולנסור אותו בי"א חיצות זכריות ס' :
 ובמלות

דגרות וביארורים (ה) לא ביום א' : (ב) עמ"ל בחיטניות אלא שמתקום כ"ד כס י"ב וביום ג' עמ"ל חלון כ"א עמ"ל שש :

שגשג ביפול אחרתם לגמרי ואז ביום שבוטת נמשך הכתר
 והמ' כ"ז כספר הכוונות וסנה אם היינו מטושים במנהג
 דיום א' דפסח שחל בשבת להמשיך המוחין דכתר היה
 מסבכל אחזת החלונים ביום האור לגמרי ואין כן רטון
 המאיל כי כל זה הוא לתקן חטא אהר"ד שהיה בנשמות
 שביטן נבראו שהם פנימיות העולמות הנקרא בכללות חסד
 שהוא קו ימין דכללות כל העולמות בדרך חילוניות העולמות
 הנקרא בכללות גבורה שבר"ה נבראו שהוא שמאל דכללות
 כל העולמות ולפיכך היה המשכת המוחין בלוחן המ"ע ימים
 לאס לאס ולפיכך אין לכוין בלוחה המנהג כנלפ"ד ואפ"כ
 עדיין לא נשפט לי הדבר לגמרי . וגם לפי זה אין לטין
 במלות ובתפלות של כל אחס המ"ע ימים בשום טנה כלל לא
 בחול ולא בשבת מלבד טנה השומר בלבד ואין עוד כי כל
 מדריגה שגשג בירורה ומיקונה אז מחפשיים בה המוחין
 ואין לומר כי כל התפלות והמלות של כל יום הוא בפרטות
 לזה מדריגה של אותו יום כי אין כל מדריגה נשגם עד
 שגשג כל המ"ע ימים כמ"ס דדרוש ז' שהוא דרוש א' של
 שומר דיטר המהחל עוד יש טנה אחרת וגם היא אמיתית
 ט' וגם אין לומר כי מלות השומר בפני פלמה והתפלות
 ושאר התלות כל א' בפ"ע אחת ונכון הדבר בשאר ימות
 הסנה אבל בימים אלו שבאו לתקן חטא אהר"ד אינו כן וכ"כ
 דדרוש י"ב ד"ה ענין כל המ"ס ימים וכן דרוש ז' כתב לפי
 שא"ל שדווגו ז"ן עד היות ז' ספרות אלו בטי"ס ומתוקנים
 ואח"כ גליל שבוטת אין נמשכן המוחין דכתר מא"ל עד אחר
 סטבילה שבה נמשכן שרשי ד' מוחין שככתר דיטס"ס ודלוא"ל
 ד"א וכל אלו המוחין שנמשכו בשומר וכליל שבוטת הם
 המוחין דלחור ואח"כ בתפלת של יום שבוטת לריך לטין
 במלת באהבה של הפנימיה ואילך להמשיך המוחין דפנים
 מ"ס"ס ומא"ל ומא"ל עד סוף המוסף ואלו מדווגים ז"ן
 זווג דנדלות :

ובענין הגלוח בימי השומר לריך להוטר לשומר מאד שלא
 לגלח בשום אופן אלא ביום מ"ס וכמנהג האר"י
 ולה"ה ולא כמ"ס קלח מקובלים אחרים לגלה (ע"ב) בח"ח
 כי ענין המוחין של השומר בפני פלמס וענין השערות בפני
 פלמס ואינם דומין זל"ו ובחי' יום דמ"ס דשערות לא נמשכה
 כלל עד יום המ"ט ונסתפקתי ספק גדול אם הל יום מ"ס
 בשבת אם מותר לגלח בח"ח ולא אפשריטו לי ולולי שהכרתתי
 לגלח כמעט לא סתיי מגלח גם לא הסרתי לחמן לגלח קודם
 שבוטת בכמה ימים :

ונחזור לפנין הראשון כי כמו כן הוא מר"ה ועד שמיני
 מלכה שאין לכוין בתפלות הימים ההם רק בשני
 ימים דר"ה זה בפנימיות וזה בחילוניות ואח"כ משם ואילך
 עד סרב יוה"כ אין לכוין רק ממילת באהבה ואילך לנסור
 שני פלגופים המתייחסים לאותי יום ואח"כ במלך עוזר כו'
 להמשיך המוחין דפנים דפרלוף הפנים דלחור יום דרחל וזה
 סדרן ואפ"ס שגבני מורי ורבותי ב"ה הם דברים פשוטים
 אפ"ס שיש להם סודות נעלמים הנה כוונתי להשוות הדעות
 ולדעת אם הסכימה דעתי לדעת גדולים והוא כי כוונת
 השמידה של ר"ה הוא כמו בחול ואין שיטי כלל בימייה אלא
 בעיני הרי"ו והסכירה כן נראה חפשיט שער הכוונות כנודע
 ושאין שינוי אלא בשנין הנסירה שאין נגסר ביום א' אלא
 פלגוף הכתר דנוקבא וביום ב' פלגוף החכמה וכעמ"ל בשאר
 סמיים ונמלא שלריך לכוין לכונות כל פלגופי הנוקבא מאל
 עליון ואילך ביום א' כמו בחול ופי"ו ענין ד"ם דנוקבא
 נחוסך בכל סעי' ט' סמיות החסרים לה ונעשיה פלגוף
 גמור כי הכתר דטוב' סנכר ביום א' הוא שטיה שומר
 לחורי חלי ההחתון דח"ח ד"א ועתה נעשה פלגוף ומחפשיט
 עד למסע וכעמ"ל כל ה"ם ע"ד כללות כל האלילות ובכל יום

דגרות וביארורים (ה) לא ביום א' : (ב) עמ"ל בחיטניות אלא שמתקום כ"ד כס י"ב וביום ג' עמ"ל חלון כ"א עמ"ל שש :

5

ועתה מוחין **דבינות** ו**גבורות** דב' נלמים לקודם החילוף [הסני] לאח' לאח' לפנימיות מתלבקים עתה בכלים ונלס לאימא שהם **מ"ה** ו**ב"ן** **דב"ן** מלובקים צפר' נה"י
בלתק: דבינה לתבונה **בחזרה:** לחכמה וכתר לתבונה

עם הנרנח"י שלהם, יכוין להמשיכם ב'י ספירות ללאה ובי' ספירות נקודת אחו' לאחו' לפנימיות
בלתק: דפר' בינה דבינה דניעקב ורחל **בחזרה:** דפר' חכמה וכתר דבינה דניעקב ורחל
ומתפשטים בסדר הזה כחב"ד ח"ג וק"ע דת"ת ללאה, וב"ץ דת"ת ונהי"ס ב'י ספירות דניעקב ורחל

אהיה
י
יהוה
י

י י ה יהו יהוה
לכתר ללאה

אהיה
יהוה
י י ה יהו יהוה

אהיה **אהיה**
יהוה **יהוה**

י י ה יהו יהוה
לדעת ות"ת ללאה

אהיה
יהוה
י י ה יהו יהוה
לכג"ה ללאה

אה **אה**
יה **יה**

י י ה
ליסוד ומלכות ללאה

אהיה
יהוה
י י ה יהו יהוה

אהיה
יהוה
י י ה יהו יהוה
לחח"ן ללאה

ב"ץ דת"ת
יה **יה**
וה **וה**
יהו יהוה

חו"ב חו"ג דבינה לאימא
אלף הי יוד
אלף הי יוד
אלף הא יוד
אלף הה יוד

חו"ב חו"ג דגבו' לאימא
אלף הי וו
אלף הה וו
אלף הא וו
אלף הה ואו

חו"ב חו"ג דחסד' לאימא
אלף הי ויו
אלף הי ואו
אלף הא ואו
אלף הי וו

חו"ב חו"ג דחכמה לאימא
אלף הי יוד הי
אלף הי יוד הי
אלף הא יוד הא
אלף הה יוד הה

ג' כלי כתר דנוק'
יוד **הא** **ואו** **הוה**
יוד, יוד הא, יוד הא ואו, יוד הא ואו הה
י י ה יהו יהוה

אֱלֹהִים
יְהוָה

י יה יהו יהוה

אֱלֹהֵינוּ
יְהוָהנוּ

י יה יהו יהוה

אֱלֹהִים
יְהוָה

י יה יהו יהוה

אֱלֹהִים
יְהוָה

י יה יהו יהוה

חור"ב חור"ג לחכמה לאימא

אלף הי יוד הי
אלף הי יוד הי
אלף הא יוד הא
אלף הה יוד הה

ג' כלי חכמה לנוק'

יוד הא וו הוה

יוד, יוד הא, יוד הא וו, יוד הא וו הה

י יה יהו יהוה

ג' כלי חסד לנוק'

אלף למד

אלף אלף למד

א

ג' כלי נחם לנוק'

א

א

ב

חור"ב חור"ג לחסד' לאימא

אלף הי ויו
אלף הי ואו
אלף הא ואו
אלף הי וו

ג' כלי דעת לנוק'

יוד הה וו הוה

יוד, יוד הה, יוד הה וו, יוד הה וו הה

יוד, יוד הא, יוד הא ואו, יוד הא ואו הא

ג' כלי ת"ת לנוק'

אלף למד הי יוד מס

צבאור

ושרתפא

ג' כלי יסוד לנוק'

שיין דלת יוד

שד

ש שד שד

ג' כלי מלכות לנוק'

אלף דלת גון יוד

או

א אד אדני

חור"ב חור"ג לכינה לאימא

אלף הי יוד
אלף הי יוד
אלף הא יוד
אלף הה יוד

ג' כלי כינה לנוק'

אלף הה יוד הה

או

א, אה, אהי, אהיה

ג' כלי גבורה לנוק'

י הוה וו הוה

אלו

אכור

ג' כלי סוד לנוק'

אלו

א אל אלה אלהי אלהים

מובן

ועתה לוקחת כ"ב אחוון אחרים ע"י אימא שהם דלת וליך ב' ועי"ז נעשית. [ ]

וגם לוקחת מ"ן שניים שהם ה"ג מנלפ"ך ונגמר חותם היסוד שבה הנקרא ליון,

וחותם הראשון שהיה ביסוד מתפשט במלכות, ועתה נקראת נערה, כי ה"ג שקבלה ע"י ז"א שהם ה"פ

די"ן מתמתקין ע"י ה"ג מנלפ"ך שקבלה ע"י אימא והם ה' אלפי"ן ונעשית ה"פ אלפי"ן

כ"ב אותיות ומנלפ"ך ה' שלוקחת מז"א ה"פ דין מאלני, וכ"ב ומנלפ"ך שני מאימא ה' אלפי"ן לאלני

א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת

א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת

אדני אדני אדני אדני אדני

סידור תשובות הנהר *בני צב* *אזכרה* *ע"פ* *נ"ב*

[*כוונת התפילין שייכת רק בל"ח דשחרית] יכוין כי מזווג דע"ב וקס"א העולים כמס' זכור מזכרנו דלוי"מ דלוי"א ילאו המקיפים העליונים דחב"ד דלוי"א ויכדו דרך תמישים שערי בינה מס' נו"ן דזכרנו ונתלבשו בת"ת דלוי"א המולבש בכתר דז"א והיו לתפילין דחב"ד העליונים שהם שקשו המוחין שבכתר דז"א. *(מ"ב יח"ב ב)*

כתר דכתר *זכור*
ג' ע"ב וקס"א ונו"ן
זכרנו
יוד הי ויו הי
אלף הי יוד הי

עתה יכוין להשאיר רשימו של כל האורות הנז' שהם הז' גבורות דז' מלכויות דכתב"ד ח"ג וק"ע דת"ת שהם מס' ו' רבועי הויות וב' נתחים ראשונים ממס' רבוע הויה שבת"ת עם מלכויות דמוחי' עם הגרנח"י שבהם שהם ו' הויות מנקודות וי"ה דחולס **בי' ספירות דל"ה ועי"ז ננסרת ל"ה כולה דל"ח דל"ח דפנימיות מספ"י הגז' דז"א.** *ב"ב*
ועתה יכוין להמשיך כל הו' גבורות וק"ע דת"ת מלאה לכתר דכתר לנקודת אח' דל"ח דפנימיות דר"ח. וגם להמשיך לכתר הגז' דנוק' חלק מגבורות דגופא דז"א מב' שלישי הת"ת שהם זה בני' חולס וב' נתחים אחרונים ולנסור אותו משני שלישי הת"ת דז"א וכעל"ז בי' תיבות הגז'.

אהיה
יהוה

י יה יהו יהוה

אהיה
יהוה

י יה יהו יהוה

אהיה **אהיה**
יהוה **יהוה**

י יה יהו יהוה

אהיה
יהוה

י יה יהו יהוה

אהיה
יהוה

י יה יהו יהוה

אה **אה**
יה **יה**

י יה

אהיה
יהוה

י יה יהו יהוה

מגופא דז"א
מב"ש דת"ת

יה
יה

יהו יהוה

ג' כלי כתר דנוק'
יוד **הוא ואו הוה**
יוד, יוד הא, יוד הא ואו, יוד הא ואו הוה
י **יהו יהו יהוה**

ולנסור כתר דכתר דנוק' *(א)*

אזכרה *ע"פ* *נ"ב*

רחל ולאה (נוק')

כותל משותף (ריבועים)

ז"א

(ז"א נותן את הריבועים לנוק';
דהיינו מדרגה 4, מהדופן שלו
לדופן שלה, לעומת הבו"ג
הנכנסים מלמעלה - בצל"ם)

מדרגה
4 | 2
(מי"ב מדרגות
של הרפ"ה)

כתר

--

כתר

←	
---	--

בינה

פ"ע
פ"א
פ"ת

חכמה

פ"ע
פ"א
פ"ת

בינה

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

חכמה

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

דעת

פ"ע
פ"א
פ"ת

דעת

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

גבורה

פ"ע
פ"א
פ"ת

חסד

פ"ע
פ"א
פ"ת

גבורה

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

חסד

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

ת"ת

פ"ע
פ"א
פ"ת

חזה דנוק'

ת"ת

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

חזה דז"א

הוד

פ"ע
פ"א
פ"ת

נצח

פ"ע
פ"א
פ"ת

הוד

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

נצח

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

יסוד

פ"ע
פ"א
פ"ת

יסוד

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

מלכות

--

סיום נוק'

עטרת היסוד

←	
---	--

סיום ז"א

מקורות

שעה"כ דף ל"ט ע"ג ד'. ע"ה ח"א שער אנ"כ פ"ז, דף צ"ג סע"ב, ח"ב דף כ' רע"ד. ע"ה ח"ב דף מ"ה ע"ג אות ח' (ט"פ ע"ב עולה בגי' תרדמה), דף נ"ג ע"א.
ע"ה ח"א דף ק' ע"ד. ש"ש ח"ב (ע"ח) דף ס"ב אע"ב (פ"ז), דף כ"א ע"ב אות ט"ו, דף ל"ו ע"ג כלל ח' ד"ה מ"ש. נה"ש דף ל' ע"א שאלה כ"ד. תו"ח דף קמ"ג אע"א.
ע"ה ח"ב דף פ"ו ע"ג ד'. (בשר גידים ועצמות). נה"ש דף י"ז ע"ד. פת"ע דף ל"ז ע"ד אות ד' (שמות אלקי"ם). סידור היר"א ח"א 631. סידור הרב הדאיה 358.
דב"ש דף א' ע"ג ש' ו' וש' ח'. כרם שלמה ח"ו דף קפ"ה, רפ"ט. ש' מו' רשב"י דף ט"ז ע"ב ד"ה ואחר. ש"ש ח"ג דף מ"ג ע"ד, פת"ע דף ל"ח סע"א ד"ה ובענין.
ענין "אתי חסד ופריש לון גזעין": שעה"כ דף צ"א רע"ג, צ"ח סע"ב. אוצ"ח דף ט' ע"א. עו"ת דף נ"ה רע"ב. שלום ירושלים דף מ' ע"ב. אמות מאר"ץ דף ע"ו
ע"א. מבו"ש דף מ"ג ע"ג. סידור חול ח"ב דף י"ב. בא"ל ח"ה דף י"ח ע"ב, נ"ג ע"א. פת"ע דף צ"ד ע"א-ב'. נה"ש דף ל"ג רע"ב. שעה"כ דף צ"ו רע"ג (לאה).

סידור תפלה להרש"ש

עב

לג' כלי צינה	לג' כלי דעת	לג' כלי חכמה
אלף הא אלף הא אלף הא	הי ויו הי	יוד הא
אלף הא יוד הא אלף הא	הי ואלו הי	י יה יהוה
ה י ה	הה וו הה	יוד הא ואלו הא

להמשיך הבינות וגבורות דיסוס"ת המלוכזשים בנה"י דתבו' עם הנרנח"י עם המלכות דכתר ד"י"ס שהם י' ריבועים דהויזת פשוטות דחכמה דכתר דצינה דז"א תוך ללא וכחל ויהיו פר' א'.

אֱהִיָּה

יְהוָה

אֱהִיָּה	י יה יהוה	אֱהִיָּה
----------	-----------	----------

יְהוָה		יְהוָה
--------	--	--------

ג' כלי כתר דנוק'

אֱהִיָּה		אֱהִיָּה
----------	--	----------

יְהוָה	יוד הא ואלו הה	יְהוָה
--------	----------------	--------

אֱהִיָּה	יוד הא ואלו הה	אֱהִיָּה
----------	----------------	----------

יְהוָה	וּאלו הה	יְהוָה
--------	----------	--------

י יה יהוה	י יה יהוה	י יה יהוה
-----------	-----------	-----------

מוח צינה

מוח חכמה

אלף הי יוד		יוד הי ויו
------------	--	------------

אלף הי יוד		יוד הי ואלו
------------	--	-------------

אלף הא יוד		יוד הא ואלו
------------	--	-------------

אלף הה יוד		יוד הה וו
------------	--	-----------

ג' כלי צינה דנוקבא

ג' כלי חכמה דנוקבא

אלף הה יוד הה	הה וו הה	יוד הא וו הה
---------------	----------	--------------

ה י ה	הה וו הה	יוד הא וו הה
-------	----------	--------------

א אה אהי אהיה	הה וו הה	י יה יהוה
---------------	----------	-----------

סידור תפילה להרש"ש

אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ
 יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי

יְהוָה יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
 יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ
 יֵה יֵה יְהוּ יְהוּה

גבורות

חסדים

אֶלֶף הִי וּ
 אֶלֶף הָה וּ
 אֶלֶף הָא וּ
 אֶלֶף הָה וְאוּ

אֶלֶף הִי וּ
 אֶלֶף הָה וּ
 אֶלֶף הָא וּ
 אֶלֶף הָה וְאוּ

לעת דלוקבא

יְהוּה יְהוּה יְהוּה יְהוּה
 יוֹד יוֹד הֵה יוֹד הֵה וּ
 יוֹד יוֹד הֵה יוֹד הֵה וְאוּ

אֵלֶיךָ
 יְהוָה
 אֵלֶיךָ
 יְהוָה

אֵלֶיךָ
 יְהוָה
 אֵלֶיךָ
 יְהוָה

יֵה יֵה יְהוּה

יֵה יֵה יְהוּה

מוט בינס

מוט חכמה

אֶלֶף הִי יוֹד
 אֶלֶף הִי יוֹד
 אֶלֶף הָא יוֹד
 אֶלֶף הָה יוֹד

יוֹד הִי וּ
 יוֹד הִי וְאוּ
 יוֹד הָא וְאוּ
 יוֹד הָה וּ

לגבורה דלוקבא

לחסד דלוקבא

יְהוָה
 אֱלֹהִים
 אֲנֹכֶם
 חסדים

אֶלֶף לְמֹד
 אֶלֶף אֶלֶף לְמֹד
 אֶלֶף

			אהיה אהיה					
			יהוה יהוה					
			איהויהוה איהויהוה					
			יהויהוה יהויהוה					
			י יה יהו יהוה					
גבורות			הפארת			חסדים		
אלה	הי	וה	אלף	למד	הי	אלה	הי	וה
אלה	הה	וה	עבאות	הי	הה	אלה	הה	וה
אלה	הה	וה	השתפא	הה	אלה	הה	הה	וה
אלף	הה	ואו		הה	אלה	הה	הה	ואו
אהיה			איהויהוה			אהיה		
יהוה			יהויהוה			יהוה		
י יה יהו יהוה			י יה יהו יהוה			י יה יהו יהוה		

מוח בינה			גבורות			חסדים			מוח חכמה		
אלה	הי	וה	אלה	הי	וה	אלה	הי	וה	אלה	הי	וה
אלה	הה	וה	אלה	הה	וה	אלה	הה	וה	אלה	הה	וה
אלה	הה	וה	אלה	הה	וה	אלה	הה	וה	אלה	הה	וה
אלה	הה	ואו	אלה	הה	ואו	אלה	הה	ואו	אלה	הה	ואו

סוד לנוקבא			יסוד לנוקבא			נלח לנוקבא		
אלהים			שין דלת יוד			אל		
אל אלה			ש שד שדי			אל		
אלהי אלהים						בם		
במוכן			אהיה					
			יהוה					
			י יה יהו יהוה					
			מלכות לנוקבא					
			אלה דלת גון יוד					
			אדני					
			א אד אדג אדני					

ועתה לוקחת כ"ב אתון אחרים ע"י אי' שהם דלת וציר ב' ועי"ז נעשית. □ וגם לוקחת מ"ן שניים שהם ה"ג מנצפ"ן ונגמר חותם היסוד שבה הנקרא ציון, וחותם הא' שהיה ביסוד מתפשט במלכות, ועתה נקראת בערה כי ה"ג שקבלה ע"י ז"א שהם ה"פ די"ן מתמתקין ע"י ה"ג מנצפ"ך שקבלה ע"י אי' והם ה' אלפי"ן ונעשית הי"פ אדני.

אבגדהוזחטיכרמנסעפצקרשת מנצפך
אבגדהוזחטיכרמנסעפצקרשת מנצפך

אדני אדני אדני אדני אדני

כ"ב אומיות ומנלפך א' שלוקחת מז"א ה"פ דין מאדני, וכ"ב ומנלפך ב' מאימא ה' אלפי"ן דאדני להמשיך לגוק' הארת אחורי ה"ם עליונות חב"ד ח"ג דז"א ובזה הנערה צאה אל פני המלך שנקסרה וצאה לפני ז"א.
 יכוון לקבל עליו דמב"ד.

להעלות זו"ן לחיק או"א ויקחו המ"ד ומ"ן דאו"א ועי"ז יחורו פכ"פ ולזווגם זיווג נ"ר ולהמשיך יא הה וי הה בכתר. מיסוד דו"א ליסוד דגוק' הרי"ן התחתון ע"ב קד"ם. י יה יהו יהוה.
 יא הל וה הים בחב"ד יוד יה יה יוד יה וו יה, לכונן כלי היסוד שלה שהוא ב' יא הד ונ הי בז"ת. צירים וב' דלתות, ונותן לה מ"ה דב"ן ולהחזיר זו"ן למקומם להעלות את האורות דרפ"ח עם נשמתו עם הללס דיש"ס העומר ע"ג רישא דז"א למ"ן ומ"ד לחכמה דישסו"ת. וכעד"ז עושים זו"ן ומצרכים מצירורי הפנים דישסו"ת ומעלין אותם למ"ן לחכמה דאו"א. וכן מזה לזה עד רוס המעלות. עד שעולים כל הביכורים לע"ס דא"ק :

יוד הי ויו הי

יוד הי ואו הי, יוד הי ואו הי

יהוה, יוד הא ואו הא

י יה יהו יהוה

אָהִיָּה

יְהוָה

אהיה אהיה אהיה

יהוה יהוה יהוה

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי

אָהִיָּה אהיה אהיה

יְהוָה יהוה יהוה

יהוה יהוה יהוה

אָהִיָּה אהיה אהיה

יְהוָה יהוה יהוה

וד י יו י וד י יו י וד י יו י

באהבה

למסור עצמו על ק"ה ולקבל עליו ד' מצד
 ולהעלות נשמתו להיכלאה הקדושה
 סקילה יא א יוד היווהי
 כשבת דמל לנזק לזא דבריאה לזא
 ולבדר מהיכל ק"ק הנז בירורי כלים ואורות לנפח
 הרג ונני יוד האואוהא
 וחנק היה יוד היהוהה

רפח ראחופ רפנים

יוד היווהי
 יוד היווהי
 יוד היווהי
 יהוה יוד האואוהא
 ירה ירהו ירהוה

ולהעלותם עם נשמתו עד הזא לראי ואזי יכוין להעלותם עם ב' כלמי המוחין לראחופ
 לרא' דפרכו חכמה דכתר לבינה לזא ולהוציאם מתוכו ולהעלותם עם הכיורוי
 הנז ועם נשמת יסוד לרא' עג' רישא לזא "

ואזי יכוין להמשיך המוחין לבינות וגבורו לב' כלמי המז' דאופ' לרא' הנז' דיספ'ות השומרים
 עג' רישא לזא שאח כל הכלם דבן דמ'ה וכ'ן דב'ן דתבונה שבו נתלכשו הבינות והגבו'
 דיספ'ות בעת הזווג "

ויכוין להמשיך הכלם הנז' לתבונה עם הנרנחי שהם ההינות המנקדו תוך עשר פרצ'
 דיס' דפ'ר בינה לבינה ללאה ורחל "

ועי' כן מתחברים לאה ורחל ונשעים פרכו אחד ונגללים כשיעור כל קומת זא' ויכוין
 להמשיך לנזק הארה ה' עליונות דחבד דחג'ת לזא "

בישבועות לחס דסחרית ליספ'ות חזרה לאנא שלאין לחס דמנפ'ה דנהי ואג'ת ובינה
 דכתר דבר' חזרה לחכמה דכתר תקושה דכתר דפ'ר נפ'ר

חזן דחמ'

היסוד שבה, והם ציון וירושלים כנוכר במ"א, ואח"כ מעלים אותן או"א לחופה בהיכל עילאה דילהון אחר נסירה, ועדיין אין בהם רק אורות דאב"א.

ברם שלמה

בהיכל עילאה דילהון אחר נסירה ועדיין אין בהם רק אורות דאב"א ומזדווגים שם פכ"פ ונותן בה החסדים דאימא שגם הם אינם רק הה"ג, מ"ה דב"ן מבחי' עצמו אלא שבערך הגבורות שלה נקרא חסדים ואז אלו החסדים נקרא רוחא דשרי בגווה כי אז הוא בסוד זיווג ממש וכו'. קודם כל צריך אתה לדעת שאלו המוחין דאימא שנכנסו בתוך הנוקבא הן הב' נקבות לאה ורחל, ואלו הנה"י דאימא היו מתפשטין בתוך כל אורך הז"א, ולאח ורחל ג"כ תופסין כל אורך הז"א, נמצא שהכתב"ד תג"ת דנה"י דאימא נכנסו בתוך לאה, והנה"י דנה"י דאימא נכנסו בתוך רחל, ועתה כדי שתוכל רחל להגסר צריך שתקבל ג"כ הארת המוחין דכתב"ד תג"ת דז"א, כמ"ש בסידור במלת באהבה וז"ל להמשיך לנוקבא הארת אחורי ה"ם עליונות חב"ד ח"ג דז"א וכזה הנערה באה אל פני המלך שננסרה ובאה לפני הז"א, וכן ז"ל הרש"ש בנה"ש דף נ"ט ע"ב [בגד"מ דף ל"ג ע"ב] ולפי שא"א לנסור את רחל לבא לפניו אם לא תקבל הארת ה' ראשונות דז"א, שהוא תשלום הנרנח"י, כי לא היה בה רק גפש נה"י דצלמי כל המוחין, וצריך שתקבל כל המוחין דאחור, לכן יכוין להמשיך הבינות וגבורות דכתב"ד תג"ת דצלמי כל המוחין, וכו' ועי"כ ננסרת.

ואח"כ מעלים אותן או"א לחופה בהיכל עילאה דילהון אחר נסירה, וא"ת למה צריך להעלות אותם למעלה ולא יזדווגו במקומם, לזה כתב לפי שאין להם מוחין דפכ"פ כדי שיזדווגו כי אין להם רק מוחין ואורות דאב"א וא"א להזדווג במוחין דאב"א, לכן מעלים

של חלק היסוד עד היסוד וכללות המלכות ירדה עד המלכות שבה, עכ"ל.

והיסוד שבה נקרא בשם ציון והמלכות שבה נקראת בשם ירושלם, לפי שהמלכות היא יותר דין מן היסוד כמ"ש באדר"ז נדף רצ"ו ע"ב] ציון וירושלם תרין דרגין אינון לעילא ותתא דא רחמי ודא דינא, וכמשה"ה ציון במשפט תפדה, וירושלם צדק ילין בה. וזהו מ"ש כאן והם ציון וירושלם כנוכר במ"א, והטעם ידוע לפי שהקל"י הם קרובים למלכות, ועוד שהה"ג שביסוד הם ממותקים יותר לפי שלקחה אותם ע"י אימא משא"כ הה"ג של העטרה שלה לקחה אותם ע"י ז"א שהם ה' דמים טהורים וה' דמים טמאים. ודבר זה מפורש באורך בפ"ג משער ל"ה וז"ל בקיצור בראש הפרק שם: ואמנם החיצונים הם יושבים תחת המלכות וקרובים אליה בסוד רגליה יורדות מות ואינן נאחזים בה אלא בסופה בתחתית וכו', ואלו הה"ג הם נשמרים ע"י אלו הב' חותמות א' הוא היסוד שבו ניתנין הה"ג, והב' הוא המלכות, והוא אותו הבשר המקיף מבוהין וכו'. ועוד לו שם בסוף הפרק: ואלו הב' בחי' הם ציון וירושלם, כי ציון הם השניים שלוקחם ע"י אימא ולכן ציון הוא רחמים וירושלם הוא דין, והם הראשונים שקיבלה ע"י ז"א וכו'. וקודם לזה כתב: וענין ב' צירין וב' דלתות וכו' הם סוד י' דמים שבאשה ה' טמאים וה' טהורים ואלו המנצפ"ך שלוקחת ע"י אימא הבינה הם ה' טהורים שהם הגבורות הממותקות אבל אותן שלקחה ע"י ז"א מתחילה הם דינין גמורים, עכ"ל.

וכמ"ש עוד ואח"כ מעלים אותן או"א לחופה

סגור דלתי בטני כי שני דלתות רחמה הם מזויירות בליור חיבור מס סתומה כזה **ו** והנה גואל הוא בני' ארבעים כמנין מס סתומה: **רמען שמו** עתה נשלם בחי' המל' שביעקב ושברחל והם בחי' העטרה אשר ביסוד שבהם ונק' שמויען שכל בחי' המל' נקרא שם כנוודע לפי שאין שום אחיזה כנגדם בזיא ולכן לא נזכר בה שום המשכה ולא בלשון הבאה ולא בלשון זכירה כמש' ומזיא גואל כו' וזכור כו' אמנם אמר למטן שמו בלבד ומה שצריך לכוין עתה הוא כי הנה עד עתה המשכנו כל אלו (ג) הפרטופים ואין אלו מזכירים של מי הם ועתה ביאר כי כל אלו ההמשכות הם למטן שמו. ר"ל לזורך עשי' פרטוף יעקב ורחל אשר כל אחד מהם נק' שמו באופן זה כי הנה ענין יעקב ה"ם משה שהוא בני' קפ"ד אחריו דהויה דיודין וקס"א פנים דאיהו דיודין לפי שיעקב נמשך מיסוד דאבא ע"י יסוד דאימא שה"ס קפ"ד וקס"א הגו' שהם בני' שמו (ג) וגם רחל פשוט הוא שנקרא שם ה' (ד): **באהבה** (ה) הנה עתה כבר נשלם פרטוף ז"א ויעקב ורחל אמנם עדיין רחל עומדת עתה אחר בראשית עמ' ז"א ונריך להחזירה פכ"פ עם יעקב והנה הוא לריך אל הנסירה כדי להחזיר' פכ"פ ואמנם הנסירה הוא ע"י ויפל ה' אלהים תרדמ' על האדם כמש"מ בברכת המפיל חבלי שינה על עיני אמנם עתה אף בלא הפלת תרדמה מספיק לפי שעתה כבר קבל ז"א עד עתה מוחין שלמי' מן או"א כניל ולכן אף אם יסתלקו ממנו כדי לתחס אל רחל עדיין נשאר בו רשימו יתירה ואינו לריך להפלת התרדמה אבל בליה שאפי' בחי' רשימו לא נשאר בו כנוודע שאחר סיום התפילה מסתלקים המוחין מן ז"א ולא נשאר בו רק הרשימו ואח"כ בליה מסתלק אף גם הרשימו כמו שנתבאר אללנו בדרוש התפילה ולכן לריך להפיל התרדמ' בליה כדי לגבור אותם וזיוס ר"ה שלרי' אז שינה והתעוררות בסוד השופר כמו שנתבאר שם. הנה גם שם יש בחי' הנסיר' נזכרה פכ"י בברכת אבות וה"ם תיקון מה שתיקנו זכרנו לחיים בברכת אבות כמב' שם וטעם הדבר הוא לפי שיום רייה הוא רמז אל בריאת העולם בחתי' האל'י ובתחיל' בריאת המוחין בזיא אשר לא היה אז בו עדיין לא מוחין ולא רשימו דילהון כלל. אבל עתה בברכ' אבות של כל ימות השנה אין לורך להזכיר בהם ענין הנסירה כי כיון שנגסרו זיוס ר"ה אין לורך להזכיר הפלת תרדמה בשאר ימות השנה מפני הרשימו שנשאר בו כנו' וגם אין לורך להזכיר ענין הנסיר' בפירוש כי כבר היא נעשית מאליה שלא על ידינו כיון שבזיוס ר"ה נגסרה ע"י תפלותינו באומרנו זכרנו לחיים כנו' וביאור מלת באהבה ר"ל שני אהבה והענין הוא כי הנה ביארנו בענין הק"ש כי הטעם מה שנתקן' בברכת אהבה עולם שהוא כנגד היכל אהבה שבבריאה הטעם הוא לפי שעי' העלאת מין משם עד למעלה באימא אשר באני' נמשכים אותם המוחין וכו' אל וז"ו והנה כדי להבאיש פכ"פ לריך להעלאת מין אחרים וכו' ידעת כי כל העלאת מין הוא לזורך הוונג ופעם הראשונה שבק"ש היה לזורך זיוג או"א לתת מוחין לזו"ו בהיותם אחר באחור ועתה לריך מין אחר' לזורך זיוג או"א פכ"י כדי להחזירם פכ"פ ואל תהמה מן הוונג הגרמז לעיל במלת אלהינו ואלהי אבותינו שלא היו שם מין (ו) שהטעם הוא לפי כי שם לא היה חסר רק בחי' כניסהם בזיא אבל הם כבר היו קיימים ועומדים אבל עתה הוא דבר מחודש כי הוא ענין הנסירה אשר מזיאות הוא כי אימא מסתלקת מחוץ ז"א ומזדווגת עם אבא כדי להוליד מוחין אחרים לרחל לבדה זולת המוחין הראשונים שניתנו לז"א וז"ס ויבן ה' אלהים את הללע כי ה' אלהים הם או"א אשר נזדווגו והולידו אלו המוחין האחרים ואלו נכנסים נה"י דאימא עלא' עם התלבשות אלו המוחין האחרים החדשים בתוכם והכל יחד מתפשטי' תוך רחל לבדה כדמיון שהיו בתחילה נה"י דאימא עם המוחין שבתוכם מתפשטים תוך ז"א ועי"כ נגדלת רחל אב"א ככל שיעור קומת ז"א ממש שזה צווה עד בחי' הכתר שבו. וענין הגדלת רחל הגו' הוא באופן זה כי להיות ששם באחורי ז"א עומד' בלתי רחל א למעלה מזו ולכן מתחילין נה"י דאימא לכנס בללא ואח"כ מתפשטת גם ברחל ואז מתחברות לאלה ורחל שתיקן ונעשות פרטוף א' בלבד ועי"כ נגדלת ונעשית פרטוף א' גבוה כשיעור קומת ז"א. והנה לזורך ענין הנסירה הו' לריך בהכרח העלאת מין פעם אחרת כנוכר. וכולם יהיו מבחי' היכל אהבה שבברי'א בסוד ואוקן בחסד כסא ע"ד מה שהיה בעת ק"ש אלל שהיכל אהבה שהיה

בק"ש היה היכל אהב' שבברי'א' שהוא היכל חמישי מתחל לעילא אבל היכל אהבה לזורך מין אלו של עתה הוא היכל אהבה של קה"ק דבריאה. והענין הוא כי הנה היכל קה"ק הם ג' עליונות שבבריאה אשר שם עומדים א"א ואו"א דבריאה וכמו שבז"א למטה שבבריאה עלמה יש שית היכלין אחד מינייהו הוא היכל החסד והאהבה כמו כן למעלה בהיכל ק"ק שלו עלמו יש היכל עליון הנקרא אהבה ג"כ וכמו שהודעתך כמה פעמים כי ז' היכלין דבריאה דיוולר דשחרית דחול הם ז' היכלין שבז"א הכוללין כל י"ם דז"א כנוודע כי לבנת הספיר הוא ב' היכלות והיכל קה"ק כולל מנ' היכל' והרי הם עשרה היכלות והם י"ם דז"א רק שהם נכללין בבחי' ז' היכלין בלבד ואלו הן ההיכלות דיוולר דשחרית דחול וכנגדם יש ז' היכלות דמוק' דז"א והם ההיכלות של יולר דחפלת ערבית דחול וכנגדם יש ז' היכלות דיוולר דשחרית דשבת והם ז' היכלין עלאין דאבא דברי'. וכנגדן יש ז' היכלין דאימא דבריאה וכולם הם בסוד שבעה ושבעה מולקות כפולות ואין כאן מקום ביאורם והנה הו' היכלות דיוולר דשחרית דחול הם בזיא דבריאה וגם ז' היכלות האלה עלמזן הם כפולים ומכופלים כי כמו שיש ו' היכלין מתחל לעילא עד היכל הרעון. גם בהיכל הרעון עלמו יש בו שית היכלין אחר' בתוכו וז"ס ו"ו כפולה ואח"כ בהיכל קה"ק שהם חריב שבז"א יש שם כללות כל אלו ג"כ ויש שם היכל אהבה א' יותר עליון וזה ההיכל הוא המעורר ומעלה עתה המין האלו. וגמלא כי שני היכלות יש ושניהם נק' אהבה וזהו פי' באהבה ב' אהבה ופשט הלשון הוא כך למטן שמו באהבה ר"ל כי כל הגז' עד עתה היה ע"י אהב' וז"ס באהבה כי ע"י העלאת מין היכל אהבה התחתון בעת ק"ש נעשה כל זה הגז' עד עתה בברכת אבות. ואח"כ תכוין כי באהבה ר"ל ב' אהבה והכוונה היא לעורר היכל אהבה העליון שיעורר מין עד שתגדל רחל נוק דז"א אב"א ואז תכוין ג"כ להביאה עי"י פכ"פ עם ז"א כי אין לה יכולת לחזור פכ"פ אלל עד שתייה היא שוה כמוהו אב"א דאל"כ אין בה כח כדי לקבל הארתו ותכוין ע"י הכהן שושבינא דמטרונית' שהוא היכל אהבה על ידו חוזרת פכ"פ וכל אלו הכוונות תכוין במלת אהבה. והנה אחר חזרת פכ"פ עמו מתמעטת ונפלת לרגלי ז"א בסוד נקודה קטנה כי כל מה שנגדלה אב"א (ז) הלואי יספיק לשמואל לישראל בבחינת נקוד' קטנ' בהיותה פכ"פ וגמלא שאז היא עומדת למטה בבחינת נקודה קטנה כנגד עטרה של היסוד דז"א ואז תכוין לחזור ולבנות' כבתיחלה בבחי' פכ"פ וזה יהיה במלות.

מלך עוזר ובושיעי ומגן כמו שנבאר. ודע כי אני מסופק אם שמעתי ממזול' שהנה"י דאימא נכנסים ברחל גם בהיותה אב"א או שאינם נכנסים בה אלל אחר שחזרה פכ"פ עמו אמנם בהיותה פכ"פ פשיטא לי שנכנסים בה. גם אני מסתפק בדבר אחר והוא כי שמעתי ממזול' טעם א' ובר' בעיני עתה כי הטעם ההוא היה על תירון קושיא א' שהקשיתי לעיל והוא כי הרי לענין הנסירה לריך בהכרח הפלת הדורמית' אשר לסיב' זו אנו מבכרין בכל ליל' המפיל חבלי שינה על עיני כמב' במקומו וא"כ עתה אשר נכנסין נה"י דאימא ברחל בהיות' אב"א כפי הנלע"ד ששמעתי ממורי ז"ל בלי ספק ככל א"כ היכן הוא עתה הפלת התרדמה במקום הזה. והטעם למי' קושיא זו יוכן עם מה שיש לנו הקדמ' שכאשר לריך לתת מוחין לזו"ו או לריך שניה' לעלות בסוד מין אבל כשהמוחין ניתנין אל רחל לבדה אז הז"א לבדו עולה בסוד מין והנה הטעם הזה שמעתי ממזול' ונלע"ד שאמר אותו למי' קושיא הנו' והוא כי עתה כבר יש לו מוחין שלימי' וגמורי' אל ז"א וכונתנו עתה לתחס גם אל רחל (ט) ולכן ז"א לבדו עולה בסוד מין. אבל בשאר המקומות עולה גם נוק' בסוד מין ואז לריך הפלת התרדמ' אלינו ואנו ישים יפן כי אנחנו בני השכיב' רחל אמנו ואינו זוכר יותר מזה. וגמזור (י) אל ביאור המלות מלך עוזר ובושיעי הנה אחר שכבר עתה פכ"פ עם ז"א היא עומדת בבחי' נקוד' קטנה למטה בסוף היסוד דז"א כנ"ל הנה היא לריכה ליגדל בכל קומת ז"א כולו. וטעם הדבר הוא במש"ל כי בהיות' אחר' באחור לריכי ליגדל בכל שיעור קומ' ז"א כולו כדי שכאשר תחזור עמו פכ"פ תספיק כל אותה ההארה שקבלי' בהיות' באחור לשתי' עתה בחי' נקוד' קטנה בלבד בהיות' פכ"פ. ג"כ עתה בהיות' פכ"פ ונכנסים בה הגה"י דאימא לריכה ליגדל עד כל קומת ז"א כולו ותקבל כל אות' ההאר' הגדול' ועי"כ כאשר אח"כ יסתלקו ממנה נה"י דאי' ויכנסו בזיא

הוא יסוד דאימא

דברות וביאורים: (א) כי ב' דלתות הם נורתם פ"ח: (ב) פי' לכל אלו הפרטופים בסוד מוחין והגדלה להם פ"ח: (ג) א"ש עם הכולל: (ד) כפ"ח הנוסח וגם רחל פשוט הוא שנקראת שם פכ"ל ולא נבאב שם ה': (ה) פכ"ח משער העמידה: (ו) הורחל ששה: (ז) פיין פ"ח שג"ד פ"ח פי' מ': (ח) פכ"ח פי"ו משער עמידה:

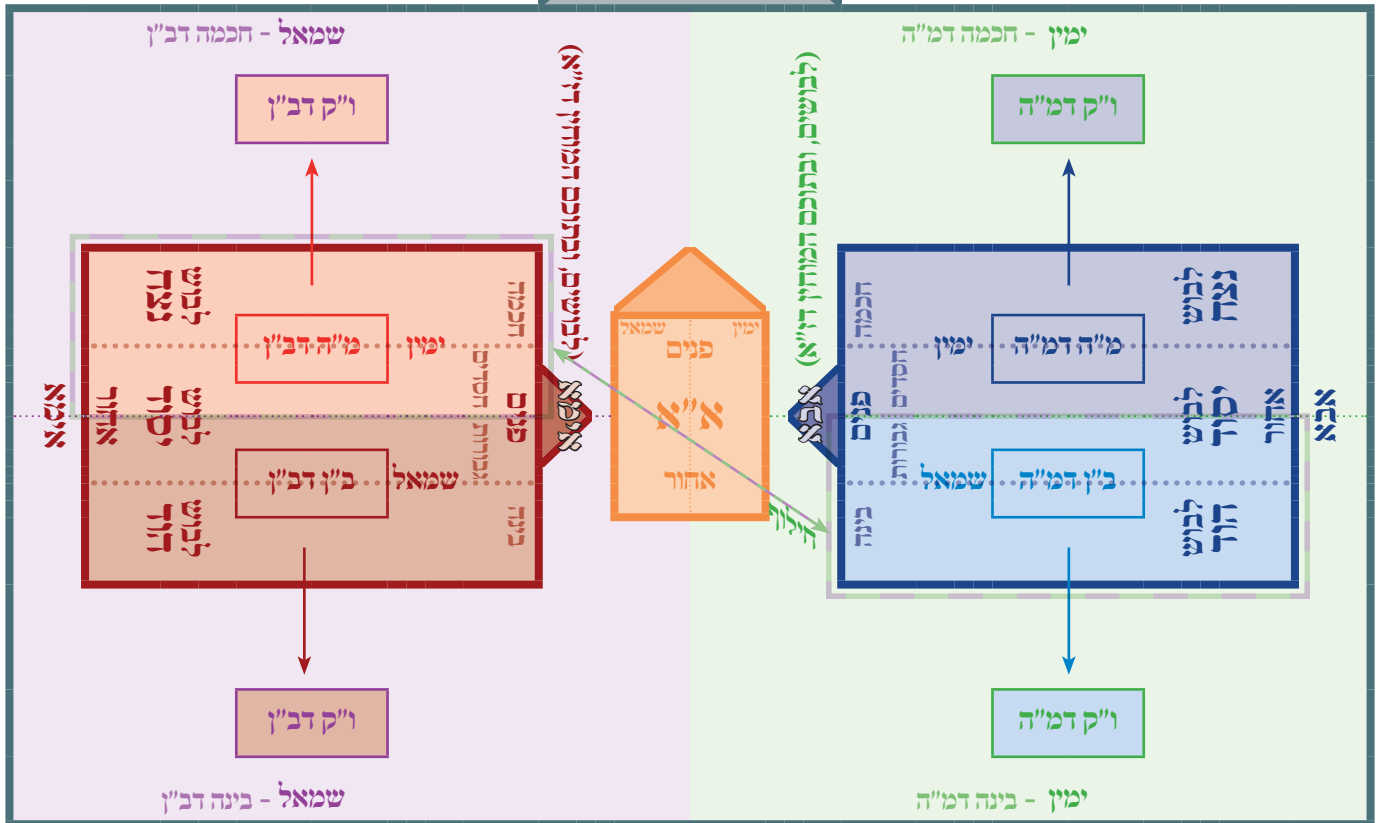

מקורות

ע"ה ח"א דף ק' סע"ג השמ"ש אות א', דף ק' אע"ב השמ"ש אות ד', דף פ"ד ע"ד. ח"ב דף ו' ע"ג, הגהת השמ"ש אות א'. ח"א דף ע"א סע"א שמ"ש אות א'. תו"ח דף קכ"ב סע"ב. נה"ש דף ז' ע"ד, ט' אע"ב. כרם שלמה ח"ו עמ' כ"ב סע"א, עמ' קס"ז. שעה"כ דף כ"ו ע"ב. ענ"ה דף מ"ב ע"ב אות מ"ז, דף פ'. בא"ל ח"א דף ס"ז ע"א. סידור הול ח"ב עמ' ל"ז ע"ב. תו"ח דף קס"ט. מע"א דף רצ"ו ע"ב. שער הגלגולים הקדמה כ"ו פ"י. שע"ר ח"ב שאלה ק"כ.

יעקב (נבנה ממוחין דאבא)

ז"א - פנים

ז"א - אחור

(בנין אטב"ח)

נוק' (יעו"ר) - אחור (נבנית ממוחין דאימא)

נוק' - פנים

הערות

- * ז"א עומד באותו כיוון כמו א"א. או"א עומדים פב"פ ומלבישים את א"א מכל צדדיו, אבא בחציו הימני (פנים ואח) ואימא בחציו השמאלי (פנים ואח), כמו שני חצאי צילינדרים. לאחור החילוף (הראשון), אבא נמצא בפנים, ונכנס בפנים דז"א, אימא נמצאת באח' ונכנסת באח' דז"א.
- * הנוק' הקטנה (יעו"ר) הנבנית באטב"ח ובנסירה, עומדת כנגד מלכות דו"ק דמ"ה (יעקב) וכנגד מלכות דו"ק דב"ן (רחל), בצד האחור של ז"א.
- * הנוק' הגדולה (יעו"ר - בשבתות וימים טובים), גם כן עומדת בצד האחור של ז"א (ע"י נה"ש דף ל"ג סע"א ד"ה ונהזור, שע"ר ח"ב ש' ש'), אבל נבנית ממ"ה וב"ן דב"ן, היינו ממוחין שמצד שמאל דז"א (ע"ה ח"א דף ק' ע"ד), המלוכשים בנה"י דאימא. לכן, לצורך כניסת המוחין בנוק' הגדולה, יש צורך בחילוף שני, לעומת הכניסה בז"א (ונוק' הקטנה) חילוף ראשון (או שלישי). יש לציין שבאטב"ח, היא תקבל רק ב"ן דב"ן, כי מ"ה דב"ן באבא.
- * יעקב נוסף, עומד בצד הפנים של ז"א, נבנה מיסוד דאבא (אח), במקביל לנוק'.
- * תמיד בחילוף מתחלפים צד שמאל דאבא וצד ימין דאימא, ותמיד הנוק' מקבלת את המוחין שלה בנה"י דאימא, והיא יעו"ר העומדת באחורי ז"א.
- * ע"פ חידושי הרה"ג שד"ה (ענ"ה דף פ' אמצע ע"א, ד"ה מ"ש הרש"ש) כונות התפילה באו"א הפרטים, ולאחר החורבן רק בצד שמאל. ולכן, למרות שחלוקת השפע יהיה תמיד לפי או"א הכללים, אך זו"ן יקבלו רק מהפרטים (מצד שמאל). כלומר, רק חלק השפע שבא דרך אימא ותבונה הכללי, שהוא דרך בינה דבינה דמ"ה ומלכות דבינה דמ"ה, יביא לזו"ן את הו"ק דב"ן. וה"ק דבינה דב"ן ומלכות דבינה דב"ן, יביא לזו"ן את הו"ק דב"ן.

פ"ז.

אדם רוכב על הכסא. אולי כך פירושה. שהחכמות דאו"א מתלבשים בז"א דאו"א, דהיינו בט' ספירותיו הראשונים, והבינות דשניהם מתלבשים במל' דז"א דשניהם, והם אדם שהוא כ"ח וכ"ז אותיות הרוכב על הכסא שהוא פו"א דמל' דז"א דשניהם הנוז' (ולחוסר ידיעתי לא הבנתי אחורי הכ"ח וכ"ז אותיות איזה בחי' הם. וא"ת שנכללו עם הפנים שהם בחי' האדם הרוכב א"כ גם במלכיות לא יהיו נחשבים האחורי שלהם, ולא משכחת לה בחי' כסא ורגלים. וכן פו"א דמל' דחו"ב דאו"א לא נזכרו בנתינת המו'). ונמצא שהמו' דמצד הבינות דאו"א שייכים למלכיות דז"א. ולכן הארת הבו"ג הולכין לאחור' ז"א להגדיל מעט את הנוק' שלו שהיא הספי' הי' דז"א, ואח"כ יוצאים ונכנסים עצמותם בה להגדילה. וזה בין בי"ס דז"א דאבא ובין דאי'. ואז יהיו בינות דאו"א אדם הרוכב על הכסא, שהם המלכיות. אבל אם כל הז"ת דאו"א יש בהם רק בחי' אחת, שהז"א בכללו אותיות והמל' שהיא קצה השביעי בכללה מספר דז"א, א"כ החוה"ס צריכים להיות חלק כל הו"ק, והארת ועצמות הבו"ג צריכים היו ללכת לקצה הז'. ומזה נראה שהמלך הז' יש לו לבדו בחי' כפ"ע גם באותיות וגם בחשבון, ואינו שייך לז"א. ועי' ש"ש ז"ל איך הוא נתינת המו' למלך הז' ע"ש.

שם. כשנכנסים וכו'. לקו"ד שכפי המבואר בהגה' השמ"ש זיע"א בפ"ט

דש"כ אפ' שפי' הדברים כאן הם כך. כשנכנסין מו' דאו"א הכוללים בז"א דאצי', הנה אבא יש לו חו"ב וחו"ג, דהיינו מ"ה דמ"ה חכמות וחס' וב"ן דמ"ה בו"ג. וכנגדם באי' חוה"ס מ"ה דב"ן וכו"ג ב"ן דב"ן. וכשנכנסין בז"א אז אבא חוה"ס שבו שהם מ"ה דמ"ה, מצטרפין עם חכמות וחס' דאי' שהם מ"ה דב"ן. מתלבשין בנה"י שלו. חוה"ס שלו בנצח וחצי יסוד הימיני, וחוה"ס דאי' בהוד וחצי יסוד השמאלי.

וכו"ג שלו שהם ב"ן דמ"ה מצטרפין עם בו"ג דאי' שהם ב"ן דב"ן שלה בנה"י שלה. בו"ג דאבא בנצח וחצי יסוד הימיני שלה, וכו"ג שלה בהוד וחצי יסוד השמאלי שלה. ואז או"א כלולים כ"א מ"ה וב"ן. אבא מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן, ואי' ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן. כי קודם לכן היה אבא כולו מ"ה דהיינו מ"ה וב"ן דמ"ה, ואי' כולה ב"ן דהיינו מ"ה וב"ן דב"ן. ועתה שנתחלפו ונמזגו כנ"ל, לכן בהכנסם תוך ז"א שהוא כלול מ"ה וב"ן דמ"ה שהם ו"ק דמ"ה, מ"ה דמ"ה בימינו מצד פנים וב"ן דמ"ה ג"כ בימינו מצד אחור'. וממ"ה וב"ן דב"ן שהם ו"ק דב"ן, מ"ה דב"ן בשמאלו מצד פני' וב"ן דב"ן בשמאלו מצד אחור'. נמצא כי חלק חוה"ס דאבא שהם מ"ה דמ"ה המלובשים בימין דצלם דאבא, ניתנין אל הזכר מ"ה שבז"א פני' דימין. וכן חלק חוה"ס דאי' המלובשים בימין דצלם דאי' שלאחר החילוף שגם הם בחי' מ"ה דהיינו ב"ן דמ"ה כנוז', ניתנין לאחור' דימין דז"א. אך בו"ג דאבא שלאחר החילוף, דהיינו מ"ה דב"ן המלובשים בשמאל דצלם דאבא וכו"ג דאי' דהיינו ב"ן דב"ן המלובשים בשמאל דצלם דאי', ניתנין לצד הנוק' שבז"א הנק' מל' שבגופו עצמו שהיא ו"ק דב"ן. מ"ה דב"ן שבשמאל דאבא שלאחר החילוף לפנים דשמאל דז"א דהיינו למ"ה דו"ק דב"ן. וב"ן דב"ן שבשמאל דאי' לאחור' דשמאל דז"א דהיינו לב"ן דו"ק דב"ן. ועכשו יהיה צלם דאבא דאחר החילוף בפני' דז"א, ימין בימין ושמאל בשמאל. וצלם דאי' דאחר החילוף באחור' דז"א, ימין בימין ושמאל בשמאל. ונמצא שהמ"ה וב"ן דמ"ה, שהם מו' דאבא דקודם החילוף, בו"ק דמ"ה דז"א שהם בימין פני' ואחור'. ומ"ה וב"ן דב"ן שהם מו' דאי' דקודם החילוף, בו"ק דב"ן דז"א שהם בשמאל פו"א. ואחר שאלו הו"ק דמ"ה דו"ק דב"ן דז"א ינקו והגדילו, אז יצאו הארת המלכיות, שהם המס' של המו' מצד הב' ב"י וב' גבו' של קודם החילוף המלובשים בנה"י דאי' שבאחור' ימין ושמאל דז"א, והם ב"ז דמ"ה וב"ז דב"ן.

מתחברים לפר' אחד במקומם. ועי' מב"ש ד"מ
ושי"ט פ"ד.

שם. ג' כלי התכונה וכו'. אולי כנגד ג'
הצלמים, נז' בפסוק שהביא רז"ל ג"פ
אהי'.

שם. כלל א'. במו' דאו"א וכו'. אפ"ל ע"פ
משרז"ל בשה"כ דרושי יזה"כ דרו'
ב' שהכל היוצא מפה דא"א יורד ונמשך דרך
הדיקנא והוא בסוד או"מ לאו"א והוא מזון
לג"ר שלהם ע"ש עוד. ולזה מתכוין רז"ל כאן
שבמו' דאו"א, הוא הג"ר שלהם, יש להם מקי',
ושם במו' הנז' מאירים י"ג ת"ד דא"א, כלו'
שעל ידם נמשך או"מ הנז' והם מאירים לג"ר
מהאזה"מ הנז' וא"ש את"ם.

שם. ובחוטם דא"א וכו'. עי' בשרוה"ק דמ"ו
סוע"ב (יחוד י"ז) ד"ה גם דע כי
ההא ראשונה וכו' ע"ש.

פ"ט.

(דע"ד ע"ב) כדמיון התבו'. עי' בל"י ז"ל
מה שהצ"ע. ואפ"ל
שנו' שבתחי' לוקח ז"א הכל לו"ק דמ"ה ולו"ק
דב"ן שלו שהוא מל' שבגופו, ואח"כ יוצאין
הבו"ג לעטרת יסודו דמ"ה וב"ן, וא"כ שפיר
קא' כדמיון התבו' המתלבשת בסוד מו' אל
ז"א, שר"ל מ"ה וב"ן דז"א.

שם. אלא שאין זה רק וכו'. לא הכנתי למה
נקט ל' שלילה ואולי לאפוקי פרטות
הו"ק. ומתו"ח זיע"א דק"ה ע"כ לכאו' לא
משמע כן.

שם. וכעד"ז מפר' זה לפר' אחר. נראה פשוט
פירושו, שגם מפר' לפר' יורדין
המו' ממל' דפר' העליון לכתר דפר' התחתון,
ואח"כ מכתר דאותו פר' לחכמה שלו ומחכמה
וכו', וכמו ד' כריעות וזקיפות דעמידה וכנז'
בנה"ש בסוף הק' רחזה"נ ע"ש. ועי' תו"ח ק"ה
ב' הנז'.

יוצאים לאחו' ז"א להגדיל הנוק' דז"א שהיא
נפרדת ממנו, דהיינו עטרת היסוד דו"ק דמ"ה
דז"א ועטרת היסוד דו"ק דב"ן שלו. ונגדלת גם
היא מעט. ב"ן דמ"ה מגדיל מל' דמ"ה, וב"ן
דב"ן מגדיל מלכות דב"ן. או הכונה שיוצאים
הארת המ' מצד הבו"ג של אחר החילוף
המלוכשים בשמאל דצלמי או"א שבאחו' ופני'
דשמאל דז"א, והם מ"ה וב"ן דב"ן, ומגדילים
אחו"פ דעטרת היסוד דו"ק דב"ן דז"א. מ"ה
דב"ן מגדיל הפני', וב"ן דב"ן מגדיל האחו'.
ואח"כ מסתלקים ובאים עצמות המו' דבו"ג,
אותם שבתחי' יצא הארתם ועכשיו עצמותם,
ונכנסין תוך הנוק' הנז'. דהיינו עטרת היסודות
דמ"ה וב"ן, או עטרת היסוד דב"ן. וזה תלוי
לפי הב' פי' הנז' בפ"ט דש"כ כמ"ש השמ"ש
זיע"א שם. ועי' שפ"א ותו"ח קכ"ב והשמ"ש
זיע"א לעי' פ"ו אות ב'.

שם. חילוק ה'. כי באו"א לעולם יש חיבוק.
אפ"ל הכונה שתמיד הם בגד' ב',
חג"ת, הנק' חיבוק, ועי' אש"ל ז"ל ד"ו ע"א
אות ה'. וא"ש את"ם.

פ"ח.

ויש בזה ב' פנים וכו'. לק' שי"ז פ"ב מבואר
שבין בעי' א' ובין בעי' ב' מתכללים
או"א וישסו"ת מחמת בקיעת יסוד דעתי'. וכאן
מלמדנו החילוק שבין ב' ההתכללות, אע"פ
שהגורם הוא א'. ולא נתן רז"ל טעם להשינוי
הזה ולמה לא היה בהיפך והיע"א. ומשרז"ל
ובתוכם נכללו חג"ת נה"י וכו' וכו', פשט
הלשון נראה שחוזר על עי' הא' הסמוך לו. ועי'
השמ"ש זיע"א בפ"ב דשי"ז ד"ה צ"ע מאי
טעמא וכו'. ולפי מ"ש ז"ל שם, אולי נוכל לו'
שלשון רז"ל כאן חוזר על ב' הפנים. ועי' ג"כ
מ"ש הריפ"ש ז"ל שם סוד"ה ונחזור לענין וכו'
ע"ש.

שם. נמצא כי ז"א בתכונה וכו'. יתכן הכונה
לאפוקי משמועה האחרת שהם

בכתב"ד ולדחות החג"ת וכו' כיוון שהיא מתוקנת ועומדת וא"ש את"ם.

(עד, ב) במלך עוזר נכנסים בה גם מו' דפני' דאח'. אפשר היות ועומדת לקבל מו' דאו"פ דפני', צריכה שתתלם בכל מו' דאחו', הגם שלא נז' כניסת פני' דאחו' דהיינו מו' די"ש"ס בנוק' בשה"כ. וא"ש את"ם. ואגב יש להעיר בשמות מו' דאבא לפי מה שמצוייר בסי' שלפננו, מו' פני' דאחו', ג' ע"ב וג' היות וג' מי'. ואילו במו' דפני' כולם היות. ועי' הגהות השמ"ש בסופ"ו דשכ"ג.

(עד, ב) להמשיך המו' דאו"פ דפני'. ואילו פני' דאח' לא קא'. ובציור הכונה נכנסים גם הם עם או"פ דפני'. גם צ"ל, שבשה"כ נז' כניסת הנה"י דאי' ולא נז' דאבא וי"ל. ומ"ש מלובשים בשם בוכ"ו, צ"ל, הלא הנה"י—עצמם דאי' נכנסים בה, ומה פי' להמשיך המו' מלובשים בשם זה. האם אפי' להבין שעצמות הנה"י דאי' לא נכנסים, רק הארה שלהם שהוא השם הזה כנו' בשה"כ, והנה"י עצמם נשארים בחוץ. או שזה לבוש נוסף על עצמות הנה"י. ומשה"כ לא משמע כ"ז. ולעי' בנסירה לא נז' שם בוכו, צ"ל שיש חילוק בין להגדיל או לנסור ועי' שה"כ כאן ובויברך דוד.

(עד, ב) להמשיך המו' דאו"פ דפני' מלובשים בשם בוכ"ו בסי' כ"י גם מו' דפני' דאחו' מלובשים בשם זה, וכן גידול הנוק' כשיעור המ' ואח"כ נה"י וכו' הוא בג' הבחי' פני' דאחו' ואו"פ דפני'. וק"ק דמה שייכות יש לשם בוכו שהוא חילוף אהי' במו' דאבא שהם פני' דאו"פ. ולעומת זה במו' דתבונה שהם אח' דאח' לא נזכר שם זה (וכן הק' בפת"ע). (ומל' רו"ל בפ"ב דעמי' במלך עוזר וכו' משמע דשייך שם זה במו' דאח', ובע"ת סופ"ד דשי"ו כ' ששם זה מורה ענין היות המ' בהיותה פב"פ. וא"כ משמע שהוא שייך גם באח' וגם בפני'). ועוד למה בכלל מקבלת הנוק' גם מו' די"ש"ס דאו"פ. והגודע הוא שהנוק' נתקנת ממו' דאי' ולא דאבא. ואנכי לא ידעתי אם אפ"ל דהנוק' הנז' כאן היא יעקו"ר, ויעקב

דכשנכללים או"א וישסו"ת יהיה או"א עי' ג"ר דכללות, וישסו"ת הא' חג"ת דכללות, וישסו"ת הב' נה"י דכללות ע"ש. ובכן בינה דאו"א הוא כל מה שמגולה מאו"א עי', שהוא כל מקומם לפני ההתכללות, ולכן א' סתם תוך בינה דאו"א. אבל זיווג ישסו"ת שבא עם זיווג בינה דאו"א, אין כונתנו על כל פר' ישסו"ת המלביש על כל בינה דאו"א, שהוא ישסו"ת הא' והב', אלא על חציים העליון. והוא בערך הכולל, חג"ת דכללות ונק' בשם בינה דכללות לפי דרר' הדעת הנז'. ולכן לא א' בינה דיסו"ת שהיה משמע על כל ישסו"ת, אלא בינה דכללות או"א וישסו"ת, והיינו ישסו"ת הא' ששם הוא הזיווג, וישסו"ת הב' שימשו צלם למו' דז"א. כ"נ אפי' וא"ש את"ם. ג — שבק"ש כתוב הזיווג דיסו"ת הא', ושם אי' נותנת לאבא חוח"ס והוא נותן לה בוג', וכאן כתב כ"ז באו"א עי' שהם חב"ד דכללות, ולא ביסו"ת. ד — בק"ש כתב ויורדים או"א עי' ומתלבשים ביסו"ת הא', וכאן לא כתב זה. ואולי רצה לקצר. (ומ"ש שבי"ס דיסו"ת הב' מתלבש כל צלם דז"א וכ"כ בק"ש, וזה נראה כמ"ש בפ"א דשכ"ה ובשי"ד סופ"ה, ובמ"א כתב רו"ל דצלם דז"א מתלבש בי"ס של תבונה הג'. עי' בל"י ז"ל (שם).

מלך עוזר וכו'

(עד, ב) מלך עוזר וכו'. עי' ש"ש ז"ל בשה"כ דמ"ד אות יו"ד מה שהק' דמה גשתנה כניסת המו' דאחו' בנוק' מכניסת מו' דפני'. שבאח' נכנסים כולם ביחד ואח"כ נדחים כ"א למקומו, משא"כ בפני' שנכנס מלמטה למעלה כמ"ש כאן ע"ש. ולקוצר הבנתי י"ל שכאן שעדיין הנקו' דפני' נקו' קטנה כנגד עטרת היסוד דז"א כמ"ש רו"ל בסוף תיבת באהבה, ועכשו מתחילים לתקנה, אין כח לקבל כל המו' ביחד בכתב"ד ולדחות החג"ת וכו' וכו', משא"כ בנוק' דאחו' שכבר נתקנה כולה באחו' בי"ס, ועכשו מקבלת עצמות המו' בנה"י דאי' לגרום נסירתה, יכולה היא לקבל כל המו'